

ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อ
การจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

นางวราพันธ์ มุ่งวิชา และนางจุฬารักษ์ ตันติประสงค์

คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อ นางวราพันธ์ มุ่งวิชา และนางจุฬารัตน์ ตันติประสงค์
 ชื่องานวิจัย ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของ
 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
 ปีการศึกษา 2552

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัญหาของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ 2) เปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษา จำแนกตามตัวแปร เพศ ชั้นปี และ สาขาวิชา และ 3) ศึกษาความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจจำนวน 341 คน โดยใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน จำแนกตามชั้นปี และทำการสุ่มอย่างง่ายเพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามขนาดที่กำหนด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง และในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การคำนวณค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมทั้งวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาด้านผู้สอน ด้านเนื้อหา และด้านวิธีสอนน้อย สำหรับด้านการวัดและการประเมินผล การจัดการเรียนการสอน อาคารสถานที่ และโสตทัศนูปกรณ์ฯ มีปัญหาปานกลาง

2. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน ชั้นปีต่างกัน และเรียนในสาขาวิชาต่างกันมีปัญหาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจในบางด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ความต้องการสูงสุดของนักศึกษาด้านผู้สอน ได้แก่ ต้องการให้ผู้สอนรักและเข้าใจนักศึกษา ความต้องการสูงสุดของนักศึกษาด้านเนื้อหา ได้แก่ สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์กับการทำงานและชีวิตประจำวันได้ ความต้องการสูงสุดของนักศึกษาด้านวิธีสอน ได้แก่ มีการนำสื่อการสอนที่น่าสนใจมาใช้สอน ความต้องการสูงสุดของนักศึกษาด้านการวัดและการประเมินผล ได้แก่ วัดผลตรงตามเนื้อหาที่เรียน ความต้องการสูงสุดของนักศึกษาด้านการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ จัดตารางสอนให้เหมาะสมในแต่ละภาคเรียน ความต้องการสูงสุดของนักศึกษาด้านอาคารสถานที่ ได้แก่ มีห้องน้ำที่เพียงพอและสะอาดน่าใช้ ความต้องการสูงสุดของนักศึกษาด้านโสตทัศนูปกรณ์และบริการ ได้แก่ มีโสตทัศนูปกรณ์ที่เพียงพอและอยู่ในสภาพใช้งานได้

Researcher Mrs. Varapun Moongvicha and Mrs. Juraporn Tantiprasong
Research Title Students' Problems and Needs for Educational Management of Business
Administration Faculty, Rajamangala University of Technology
Phra Nakhon
Academic Year 2009

Abstract

The objectives of this research were to 1) study perceived problems of students for educational management of Business Administration Faculty, Rajamangala University of Technology Phranakhon 2) compare perceived problems of students for educational management classified by gender, students' year and field of study and 3) study needs of students for educational management of Business Administration Faculty.

The sample studied were 341 undergraduate students selected by proportional stratified random sampling categorized by students' year of study and simple random sampling was also used. The data was collected through questionnaires constructed by researcher. The statistics used for data analysis were mean, standard deviation, one way analysis of variance, and Scheffe's multiple comparison method.

The results were as follows:

1. Problems concerning instructors, content of study and method of teaching were less perceived by students. Evaluation and measurement, teaching and learning management, infrastructure concerns and instructional media and instruments were perceived as problems at intermediate level.

2. Students from different year and field of study and from different gender had statistically difference of perceived problems for educational management.

3. The highest needs for educational management concerning instructor aspect was love and understanding from teachers. Regarding the aspects of study contents, method of teaching, evaluation and measurement and teaching - learning management, the highest needs were applying knowledge, using an interesting instructional media, evaluating according to contents, organizing suitable study schedule of each term, respectively. Enough and clean toilets as well as enough educational equipments were the highest needs for the aspects of infrastructure, and educational media and instrument, respectively.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นุชลี อุปกัย รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่กรุณาให้คำปรึกษา และให้คำแนะนำตลอดการดำเนินการวิจัย

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ฉัตรชัย เขียวหิรัญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วลัย หุตะโกวิท และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรา อมรแก้ว ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและประเมินคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบคุณนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครทุกคนเป็นอย่างสูง ที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลที่มีค่าอย่างยิ่งสำหรับงานวิจัยฉบับนี้

ขอขอบพระคุณเจ้าของเอกสารและงานวิจัยทุกฉบับที่ผู้วิจัยนำมาอ้างอิงในการทำวิจัย และขอขอบคุณนางสาวปาริชาติ ช้วนรักรธรรม ที่ช่วยด้านเอกสารและการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นอย่างดี

ท้ายที่สุด ขอขอบคุณกองนโยบายและแผน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ขอทุนเพื่อสนับสนุนงานวิจัยสถาบันในครั้งนี้เป็นอย่างสูง

นางวราพันธ์ มุ่งวิธา
นางจุฬารณีย์ ตันติประสงค์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
2. วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย	2
3. สมมติฐานของการวิจัย	2
4. ขอบเขตของการวิจัย	3
4.1 ขอบเขตของเนื้อหา	3
4.2 ขอบเขตของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	3
4.3 ขอบเขตของตัวแปร	3
5. นิยามศัพท์	3
6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
7. กรอบของการวิจัย	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
1. การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา	5
1.1 ความหมายของอุดมศึกษา	5
1.2 ภารกิจสถาบันอุดมศึกษาไทยตามกฎหมาย	7
1.3 การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	11
2. ปัญหาของการจัดการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
2.1 ความหมายของปัญหา	12
2.2 ปัญหาการจัดการศึกษา	13
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการจัดการศึกษา	14
3. ความต้องการในการจัดการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
3.1 ความหมายของความต้องการ	18
3.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ	20
3.3 ความต้องการในการจัดการศึกษา	22

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการในการจัดการศึกษา	23
4. ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษา	26
4.1 เพศกับปัญหาและความต้องการการจัดการศึกษา	26
4.2 ความหมายของชั้นปี	27
4.3 ความหมายของสาขาที่ศึกษา	27
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	28
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	28
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	29
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล	31
4. การวิเคราะห์ข้อมูล	31
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
ตอนที่ 1 ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา จำแนกตามเพศ ชั้นปี และสาขา	33
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ปัญหาของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของ คณะบริหารธุรกิจ	34
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัญหาของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะ บริหารธุรกิจ จำแนกตามตัวแปรเพศ ชั้นปี และสาขาวิชา	40
ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของ คณะบริหารธุรกิจ	51
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	58
1. สรุปผลการวิจัย	59
2. อภิปรายผลการวิจัย	60
3. ข้อเสนอแนะ	65
บรรณานุกรม	67
ภาคผนวก ก	69
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม	70
ภาคผนวก ข	71
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	72

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามชั้นปี	28
2	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม จำแนกเป็นรายด้าน และค่าความเชื่อมั่นรวม	30
3	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ ชั้นปี และสาขาวิชา	33
4	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีลักษณะ/พฤติกรรมในด้านนั้น ๆ และในภาพรวม	34
5	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีลักษณะ/พฤติกรรมด้านผู้สอน	35
6	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีลักษณะ/พฤติกรรมด้านเนื้อหา	36
7	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีลักษณะ/พฤติกรรมด้านวิธีสอน	36
8	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีลักษณะ/พฤติกรรมด้านการวัดและประเมินผล	37
9	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีลักษณะ/พฤติกรรมด้านการจัดการเรียนการสอน	38
10	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีลักษณะ/พฤติกรรมด้านอาคารสถานที่	39
11	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีลักษณะ/พฤติกรรมด้านไอทีศนูปรกรณ์และบริการ	40
12	การเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ 7 ด้าน และคะแนนรวม จำแนกตามเพศ	41
13	เปรียบเทียบความแตกต่างภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่มของปัญหาของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ จำแนกตามชั้นปี	42
14	การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ ด้านเนื้อหา จำแนกเป็นรายคู่	43
15	การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกเป็นรายคู่	44
16	การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะมีบริหารธุรกิจ ด้านอาคารสถานที่ จำแนกเป็นรายคู่	45

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
17 การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะ บริหารธุรกิจ ด้านสารสนเทศฯ และบริการ จำแนกเป็นรายคู่	46
18 เปรียบเทียบความแตกต่างภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่มของปัญหาของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ จำแนกตามสาขาวิชา	47
19 การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะ บริหารธุรกิจ ด้านเนื้อหา จำแนกเป็นรายคู่	48
20 การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะ บริหารธุรกิจ ด้านวิธีการสอน จำแนกเป็นรายคู่	49
21 การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะ บริหารธุรกิจ ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกเป็นรายคู่	50
22 การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะ บริหารธุรกิจ โดยภาพรวม จำแนกเป็นรายคู่	51
23 ความถี่ของความต้องการการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ ด้านผู้สอน	51
24 ความถี่ของความต้องการการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ ด้านเนื้อหา	53
25 ความถี่ของความต้องการการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ ด้านวิธีสอน	53
26 ความถี่ของความต้องการการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ ด้านการวัดและการประเมินผล	54
27 ความถี่ของความต้องการการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ ด้านการจัดการเรียนการสอน	55
28 ความถี่ของความต้องการการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ ด้านอาคารสถานที่	56
29 ความถี่ของความต้องการการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ ด้านสารสนเทศฯ และบริการ	57

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงของสังคม และความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีมากขึ้น ทำให้เกิดการแข่งขันในทุกสาขาวิชาชีพ และเป็นที่ยอมรับกันว่าทรัพยากรสำคัญที่จะช่วยให้เกิดความสำเร็จในการแข่งขันก็คือ “คน” และกลไกสำคัญที่จะทำให้คนมีศักยภาพในการแข่งขัน ได้แก่ การศึกษา ประเทศไทยพยายามจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ ทันโลก ทันเหตุการณ์ รวมทั้งได้มีการตราพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทของการปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพของคนไทยทั้งมวลอันจะส่งผลให้ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันระดับนานาชาติได้อย่างมีศักดิ์ศรี

“การศึกษา” เป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุน ให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 มาตรา 4)

ดังนั้น ในการจัดการศึกษา จำเป็นจะต้องได้รับการสนับสนุน และการร่วมมือจากผู้บริหาร ครู อาจารย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากนักศึกษาทุกคน ซึ่งเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์โดยตรงจากการศึกษา เมื่อเป็นเช่นนี้ แนวทางในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลนั้นจะต้องคำนึงถึงการจัดการศึกษาทั้งในด้านการจัดบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา เพราะเมื่อนักศึกษามีความพึงพอใจในการจัดการศึกษา ก็จะทำให้ นักศึกษามีความกระตือรือร้นที่จะเข้าเรียน และได้รับประโยชน์จากการศึกษานั้น ๆ อย่างแท้จริง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยี มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการศึกษาด้านวิชาชีพชั้นสูงที่เน้นการปฏิบัติ ทำการสอน ทำการวิจัย ผลิตครูวิชาชีพ ให้บริการทางวิชาการในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแก่สังคม ทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยให้ผู้สำเร็จอาชีวศึกษามีโอกาสในการศึกษาต่อด้านวิชาชีพ เฉพาะทางระดับปริญญาเป็นหลัก (พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 2548 มาตรา 7) โดยมหาวิทยาลัยฯ สถาปนาขึ้นตามมาตรา 5 แห่ง พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2548 ประกอบด้วยคณะจำนวน 9 คณะ ดังนี้ คณะครุศาสตร์

อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ คณะบริหารธุรกิจ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น คณะศิลปศาสตร์

คณะบริหารธุรกิจผลิตบัณฑิตออกสู่โลกอาชีพ เป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนและพัฒนาประเทศเป็นจำนวนมากในนามของวิทยาเขตพณิชยการพระนครเดิม ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาที่เก่าแก่ในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่มีอายุกว่า 100 ปี คณะบริหารธุรกิจมีวัตถุประสงค์ในการผลิตและพัฒนากำลังคนระดับสูงให้มีมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า วิจัย และพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ให้สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการผลิตให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพเพื่อความสามารถในการพึ่งตนเอง และการแข่งขันในระดับนานาชาติ รวมทั้งให้บริการวิชาการแก่หน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนทำการทดสอบต่างๆ เพื่อช่วยพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ นอกจากนี้ ยังรวมอนุรักษ์ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม อันเป็นจารีตประเพณี รวมทั้งศิลปปริสสุทธิและศิลปประยุกต์ เพื่อให้เป็นศูนย์รวมของชุมชน

อย่างไรก็ตาม ในการพัฒนาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการจัดการศึกษาของคณะนั้น ยังไม่มีการศึกษาและการวิจัยรองรับมากนัก ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จะเป็นหนึ่งในการศึกษาเพื่อให้ได้คำตอบที่มีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาการจัดการศึกษาของคณะให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น และสามารถตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการโดยเฉพาะนักศึกษาของคณะได้อย่างแท้จริง ซึ่งการศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะครั้งนี้ จะช่วยให้ได้แนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในการจัดการศึกษาของคณะให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น และเป็นไปตามความต้องการของผู้เรียนอันจะนำไปสู่ความสุขและความมีประสิทธิภาพในการเรียนของผู้เรียนต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาปัญหาของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- 2.2 เพื่อศึกษาความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- 2.3 เพื่อเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษา จำแนกตามตัวแปร เพศ ชั้นปี และสาขาวิชา

3. สมมติฐานของการวิจัย

- 3.1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจแตกต่างกัน

3.2 นักศึกษาชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจแตกต่างกัน

3.3 นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจแตกต่างกัน

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 ขอบเขตของเนื้อหา

4.1.1 ปัญหาของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

4.1.2 ความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

4.2 ขอบเขตของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ปีการศึกษา 2551 จำนวน 3,015 คน

4.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ปีการศึกษา 2551 จำนวน 341 คน

4.3 ขอบเขตของตัวแปร

4.3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ ชั้นปี สาขาวิชา

4.3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

5. นิยามศัพท์

5.1 ปัญหา หมายถึง ความยุ่งยากต่าง ๆ ที่ทำให้นักศึกษาไม่พึงพอใจในการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งแบ่งออกเป็น 7 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านวิธีสอน การวัดและการประเมิน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ ด้านโสตทัศนูปกรณ์และบริการ

5.2 ความต้องการ หมายถึง ความต้องการของนักศึกษาที่ต้องการให้คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการศึกษา 7 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านวิธีสอน การวัดและการประเมิน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ ด้านโสตทัศนูปกรณ์และบริการ

5.3 การจัดการศึกษา หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน รวมถึงการจัดตั้งอำนวยการความสะดวกต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือเอื้อต่อการจัดการศึกษาให้กับนักศึกษาปริญญาตรีของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

5.4 นักศึกษา หมายถึง ผู้เรียนที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ได้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของนักศึกษา รวมทั้งปัจจัยต่างๆ ในการพัฒนาการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ

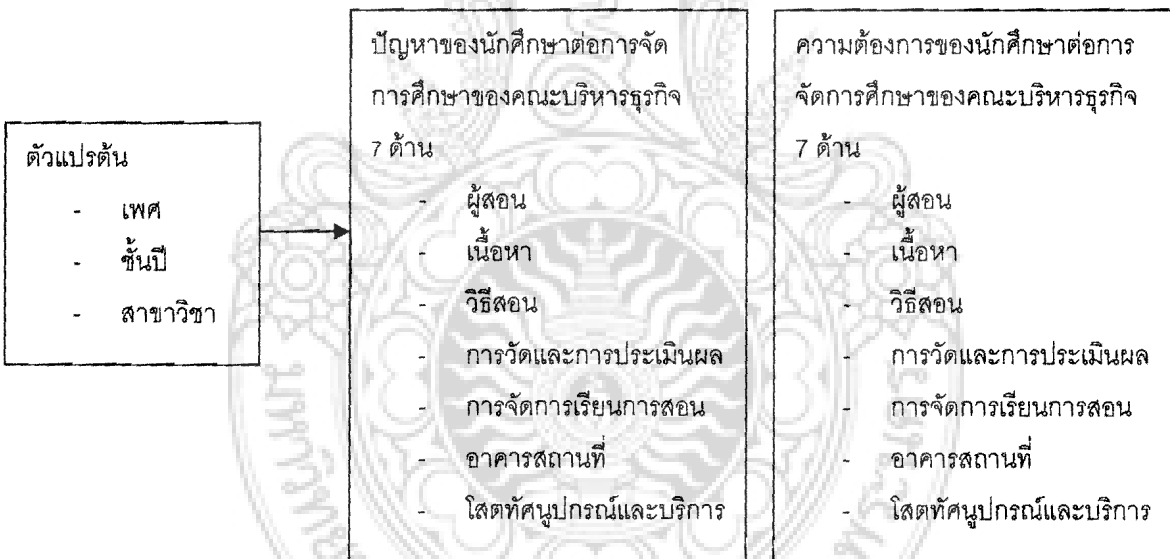
6.2 ช่วยให้นักศึกษามีความสุขกับการศึกษาเล่าเรียนในคณะบริหารธุรกิจ

6.3 เป็นแนวทางในการแก้ปัญหา และปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ ให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนให้มากที่สุด

6.4 เป็นข้อมูลพื้นฐานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการขับเคลื่อนนโยบายการบริหารจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยต่อไป

7. กรอบของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยมีกรอบการวิจัย ดังนี้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นการศึกษาเพื่อนำผลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการศึกษาของคณะให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น โดยผู้วิจัยได้นำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังนี้

1. การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา
2. ปัญหาการจัดการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. ความต้องการในการจัดการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
4. ปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาและความต้องการของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา

1. การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

1.1 ความหมายของ "อุดมศึกษา" คือ การศึกษาระดับที่สาม (Tertiary ducation) หลังการศึกษาระดับประถมศึกษา (Primary Education) และมัธยมศึกษา (Secondary Education) โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับย่อย ดังนี้

1.1.1 ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ได้แก่ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงและอนุปริญญา ใช้เวลาประมาณ 2-3 ปี หลังจากมัธยมศึกษา

1.1.2 ระดับปริญญาตรี ใช้เวลา 4-5 ปี หลังจากมัธยมศึกษาอันเป็นการศึกษาทั่วไปของนิสิต นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ทั้งของรัฐและเอกชน

1.1.3 ระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี ซึ่งเรียกว่าบัณฑิตศึกษา แบ่งเป็นระดับปริญญาโท ใช้เวลาศึกษาประมาณ 2-3 ปี หลังจากปริญญาตรี และระดับปริญญาเอก ใช้เวลาศึกษาประมาณ 3-5 ปี หลังจากปริญญาโท นอกจากนี้ยังมีประกาศนียบัตรชั้นสูงหลังปริญญาตรีที่ศึกษาเพียง 1 ปี ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของวิชาชีพต่าง ๆ เช่น ประกาศนียบัตรของสำนักอบรมแห่งเนติบัณฑิตยสภา (นบ.ท.) ที่นำไปสู่การประกอบวิชาชีพกฎหมายชั้นสูง (ได้แก่ พนักงานอัยการและผู้พิพากษา) ประกาศนียบัตรทางการบัญชี ประกาศนียบัตรด้านการบริหารธุรกิจ ฯลฯ เป็นต้น อนึ่งในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 16 วรรคสาม แบ่งการศึกษาระดับอุดมศึกษาไว้ 2 ระดับ คือ ระดับปริญญาตรี และระดับสูงกว่าปริญญาตรี นับว่าเป็นการแบ่งที่แตกต่างจากวงการอุดมศึกษาไทยในอดีต กรณีการแบ่งตามประเภทของสถาบันอุดมศึกษาโดยพิจารณาตามลักษณะของประเภทสถาบันที่มีอยู่ในประเทศไทย สามารถแบ่งได้ 3 ประเภท คือ

1.1.3.1 ประเภทมหาวิทยาลัยที่รวมถึงสถาบันต่างๆ ได้แก่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เป็นต้น

1.1.3.2 ประเภทวิทยาลัย ได้แก่ วิทยาลัยเอกชน วิทยาลัยพยาบาล วิทยาลัยนาฏศิลป์ เป็นต้น

1.1.3.3 ประเภทการศึกษาเฉพาะกิจ ได้แก่ การอุดมศึกษาที่สนองความต้องการของหน่วยงานโดยเฉพาะ เช่น โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียนนายเรือ โรงเรียนนายเรืออากาศ มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย มหามงกุฎราชวิทยาลัย เป็นต้น

จากหลักการอุดมศึกษาที่เป็นสากล และในพระราชบัญญัติของสถาบันอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน ได้กำหนดภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาไว้ 4 ประการ คือ

1. การสอนและการผลิตบัณฑิต ซึ่งนับเป็นภารกิจที่สำคัญที่สถาบันอุดมศึกษาทุกระดับและทุกประเภทต้องดำเนินการเป็นลำดับแรก

2. การวิจัย ซึ่งนับเป็นภารกิจที่ส่งเสริมการพัฒนาวิชาการ และพัฒนาคุณภาพของการบริหารสถาบัน แม้ในอดีตสถาบันอุดมศึกษามีงานวิจัยไม่มากนัก แต่ปัจจุบันและอนาคตบทบาทด้านนี้จะมีความสำคัญอย่างมากต่อคุณภาพและความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา

3. การบริการทางวิชาการแก่สังคม จัดเป็นภารกิจที่แสดงออกในรูปกิจกรรมด้านสังคม ทั้งกิจกรรมของสถาบัน และกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา ซึ่งเป็นภารกิจที่สร้างความเชื่อมโยงทางวิชาการสู่สังคม อันเป็นการพัฒนาสังคมและพัฒนางานวิชาการไปพร้อมกัน

4. การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาถือว่าเป็นสถาบันของปัญญาชนและผู้นำทางความคิด ดังนั้นการกำหนดภารกิจนี้ไว้ เพื่อต้องการให้สถาบัน นิสิต นักศึกษา ร่วมกันอนุรักษ์และสืบทอดศิลปวัฒนธรรมของชาติให้คงเป็นเอกลักษณ์ต่อไปในอนาคต อย่างไรก็ตามภารกิจนี้ได้รับความสนใจน้อย เพราะไม่ได้เน้นวิชาชีพชั้นสูงให้กับบัณฑิตโดยตรง

จากภารกิจของอุดมศึกษาทั้ง 4 ประการ ทำให้สามารถจำแนกระดับของการศึกษาไทยชัดเจน กล่าวคือ ระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาภาคบังคับเน้นเกี่ยวกับการวางพื้นฐาน เพื่อเป็นพลเมืองที่ดี อ่านออกเขียนได้ ระดับมัธยมศึกษาให้ความรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพ เพื่อเลือกหาแนวทางให้กับตนเองว่าจะศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพใด ส่วนระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาชั้นสูงเฉพาะด้านเพื่อประกอบวิชาชีพ โดยมีภารกิจด้านการวิจัย การบริหารทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ที่ทำให้อุดมศึกษาแตกต่างจากประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

1.2 ภารกิจสถาบันอุดมศึกษาไทยตามกฎหมาย

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2543) เป็นกฎหมายแม่บทในการจัดการ ศึกษาของประเทศไทย โดยมีเนื้อหารวม 78 มาตรา แบ่งเป็น 9 หมวด และ 1 บทเฉพาะกาล ซึ่งได้กำหนดภารกิจต่างๆ ที่มีเนื้อหาสาระในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภารกิจของการศึกษาระดับอุดมศึกษา ดังนี้

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้ “การศึกษา” หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

“การศึกษตลอดชีวิต” หมายถึง การศึกษาที่เกิดจากการผสมผสานระหว่างการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

หมวดที่ 1 บททั่วไป ความมุ่งหมายและหลักการ

มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไป เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

มาตรา 8 การจัดการศึกษา ให้ยึดหลัก ดังนี้

เป็นการศึกษตลอดชีวิตสำหรับประชาชนก่อนระดับอุดมศึกษา การแบ่งระดับและประเภทของการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง การศึกษาระดับอุดมศึกษา แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญา การแบ่งระดับหรือเทียบระดับการศึกษานอกระบบ หรือการศึกษาตามอัธยาศัย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 19 การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้จัดในมหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวกับสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้นๆ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

หมวดที่ 4 แนวทางการจัดการศึกษา

มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถ เรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

มาตรา 23 การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคมโลก รวมถึงความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของสังคมไทย และระบบการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2. ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีรวมทั้งความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์เรื่องการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน

3. ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปวัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา

4. ความรู้และทักษะด้านคณิตศาสตร์ และด้านภาษาเน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง

5. ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

หมวดที่ 5 การบริหารและการจัดการศึกษา

มาตรา 43 การบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชนให้มีความเป็นอิสระโดยมีการกำกับ ติดตาม การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจากรัฐ และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ

มาตรา 44 ให้สถานศึกษาเอกชนตามมาตรา 18 (2) เป็นนิติบุคคล และมีคณะกรรมการบริหารประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้รับใบอนุญาต ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนครู ผู้แทนศิษย์เก่า และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนกรรมการ วาระดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 45 ให้สถานศึกษาเอกชนจัดการศึกษาได้ทุกระดับและทุกประเภทการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด โดยรัฐต้องกำหนดนโยบาย และมาตรการที่ชัดเจนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเอกชนในด้านการศึกษา ให้สถานศึกษาของเอกชนที่จัดการศึกษาระดับปริญญาดำเนินการได้โดยอิสระสามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา 46 รัฐต้องให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุน การลดหย่อน หรือการยกเว้นภาษี และสิทธิประโยชน์อื่นที่เป็นประโยชน์ในทางการศึกษาแก่สถานศึกษาเอกชนตามความเหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการให้สถานศึกษาเอกชนมีมาตรฐานและสามารถพึ่งตนเองได้

หมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา

มาตรา 48 ให้นำหน่วยงานต้นสังกัด และสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

มาตรา 49 ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็นองค์กรมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษา เพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการ และแนวทางการจัดการศึกษาในแต่ละระดับตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุก 5 ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสาธารณชน

มาตรา 50 ให้สถานศึกษาให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่มีข้อมูลเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ตลอดจนให้บุคลากร คณะกรรมการของสถานศึกษา รวมทั้งผู้ปกครอง และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษาให้ข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่พิจารณาเห็นว่า เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการกิจของสถานศึกษา ตามคำร้องขอของสำนักมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา หรือบุคคล หรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรองที่ทำการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษานั้น

มาตรา 51 ในกรณีที่เกิดผลการประเมินภายนอกของสถานศึกษาใด ไม่ได้ตามที่มาตรฐานที่กำหนด ให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาจัดทำข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไขต่อหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อให้สถานศึกษาปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หากมิได้ดำเนินงานดังกล่าว ให้สำนักรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพศึกษารายงานต่อคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อดำเนินการให้มีการปรับปรุงแก้ไข

หมวดที่ 7 ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา 52 ให้กระทรวงส่งเสริมให้ระบบ กระบวนการผลิต การพัฒนาครูคณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยการกำกับและประสานงานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิต และพัฒนาครู คณาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาให้ความพร้อม และมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่ และการพัฒนาบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง รัฐพึงจัดสรรงบประมาณและบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเพียงพอ

มาตรา 57 ให้นำหน่วยงานทางการศึกษาระดมทรัพยากรบุคคลในชุมชน ให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยนำประสบการณ์ความรู้ ความชำนาญ และภูมิปัญญาท้องถิ่นของบุคคล

ดังกล่าวมาใช้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาและยกย่องเชิดชูผู้ที่ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา

หมวดที่ 8 ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา

มาตรา 58 ให้มีการระดมทรัพยากรและการลงทุนด้านงบประมาณการเงินและทรัพย์สิน ทั้งจากรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน เอกชน องค์กร เอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ สถาบันสังคมอื่น และต่างประเทศมาใช้จัดการศึกษา ดังนี้

1. ให้รัฐองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดมทรัพยากร เพื่อการศึกษาโดยอาจจัดเก็บภาษี เพื่อการศึกษาได้ตามความเหมาะสมทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

2. ให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ๆ ระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา โดยเป็นผู้จัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา บริจาคทรัพย์สินและทรัพยากรอื่นให้แก่สถานศึกษา และมีส่วนร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาตามความเหมาะสมและจำเป็น ทั้งนี้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเสริมและให้แรงจูงใจในการระดมทรัพยากรดังกล่าว โดยการสนับสนุน การอุดหนุน และใช้มาตรการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีตามความเหมาะสม และความเป็นจำเป็น ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา 59 ให้สถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล มีอำนาจในการปกครองดูแลบำรุงรักษา ใช้ และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา ทั้งที่เป็นราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ และที่เป็นทรัพย์สิน รวมทั้งจัดหารายได้จากบริการของสถานศึกษา และเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาที่ไม่ขัดหรือแย้งกับนโยบาย วัตถุประสงค์ และภารกิจหลักของสถานศึกษา

มาตรา 61 ให้รัฐจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาที่จัดโดยบุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ตามความเหมาะสมและความจำเป็น

มาตรา 62 ให้มีระบบการตรวจสอบ ติดตามและประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการใช้จ่ายงบประมาณการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับหลักการศึกษา แนวการจัดการศึกษา และคุณภาพมาตรฐานการศึกษา โดยหน่วยงานภายในและหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ตรวจสอบภายนอก หลักเกณฑ์และวิธีในการตรวจสอบ ติดตามและการประเมิน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวดที่ 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

มาตรา 63 รัฐต้องจัดสรรคลื่นความถี่ สื่อตัวนำและโครงสร้างพื้นฐานอื่นที่เป็นจำต่อการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ วิทยุโทรคมนาคม และการสื่อสารในรูปแบบอื่น เพื่อใช้ประโยชน์

สำหรับการศึกษาในระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย การทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมตามความจำเป็น

มาตรา 64 รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิตและพัฒนาแบบเรียน ตำรา หนังสือทางวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์อื่น วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น โดยเร่งรัดพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต จัดให้มีเงินสนับสนุนการผลิต และมีการให้แรงจูงใจแก่ผู้ผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ทั้งนี้โดยเปิดให้มีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม

มาตรา 65 ให้มีการพัฒนาบุคลากร ทั้งด้านผู้ผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะในการผลิตรวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

มาตรา 66 ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกที่ทำได้ เพื่อให้มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยี เพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

มาตรา 67 รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาการผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย

จากความหมายของอุดมศึกษา ภารกิจ และแนวความคิดพื้นฐานของการจัดการศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตราต่างๆ ทำให้เห็นถึงการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพ ไม่ว่าจะเป็นคุณภาพของผู้สอน เนื้อหาสาระที่นำมาสอน วิธีการสอน การวัดและประเมินผล ตลอดจนอาคารสถานที่ และสื่อประกอบการสอน ซึ่งทุกองค์ประกอบจะต้องจัดให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพและมีความสุข ดังนั้น ในการศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ผู้วิจัยจึงนำปัจจัยดังกล่าวมาเป็นกรอบในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

1.3 การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ก่อเกิดมาจากวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาในปี พ.ศ.2518 เพื่อรองรับผู้สำเร็จการศึกษาสายอาชีพให้ได้มีโอกาสศึกษาต่อระดับปริญญาตรี โดยมีวิทยาเขตอยู่ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ ต่อมาในปี พ.ศ. 2533 ได้รับพระราชทานนามใหม่จากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวว่า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และในปี พ.ศ. 2548 ได้มีการรวมตัวของวิทยาเขตต่าง ๆ เข้าด้วยกันเปลี่ยนสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 9 แห่ง ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.2548 และหนึ่งใน 9 ก็คือ มหาวิทยาลัย

เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งประกอบด้วย 5 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตเทเวศร์ วิทยาเขตโชติเวช วิทยาเขตพณิชยการพระนคร วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ และวิทยาเขตพระนครเหนือ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วย 9 คณะ คือ คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ คณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยฯ ใช้ระบบทวิภาค โดยแบ่งเวลาศึกษาในปีการศึกษาหนึ่งออกเป็น 2 ภาคการศึกษา (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร : 2551) นักศึกษาของมหาวิทยาลัยมีจำนวนทั้งสิ้น 11,051 คน อาจารย์มีจำนวน 544 คน (กองนโยบายและแผน : 2552)

คณะบริหารธุรกิจ ผลิตบัณฑิตด้านบริหารธุรกิจที่มีเอกลักษณ์เฉพาะทางเพื่อให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าต่อสังคม สาขาที่เปิดการเรียนการสอน ได้แก่ การจัดการ การตลาด การบัญชี ระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์ และภาษาอังกฤษธุรกิจ ปัจจุบันเปิดทำการสอนถึงระดับปริญญาโท โดยในปีการศึกษา 2551 มีจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งสิ้น 3,015 คน อาจารย์จำนวน 100 คน คิดเป็นสัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาเท่ากับ 1 : 41 และในปี 2550 ได้เริ่มมีการก่อสร้างอาคารอเนกประสงค์ขนาดใหญ่เพื่อรองรับการขยายตัวของการจัดการเรียนการสอนของคณะฯ โดยริ้ออาคารเรียนหลังเดิม ซึ่งคาดว่าจะแล้วเสร็จสมบูรณ์ในปี พ.ศ. 2553

2. ปัญหาของการจัดการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความหมายของปัญหา

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน (2542) กล่าวว่า ปัญหา หมายถึง ข้อสงสัยขัดข้อง ข้อที่ต้องพิจารณาแก้ไข

นิตยา สะอาดล้วน (2543) กล่าวว่า ปัญหา หมายถึง ข้อขัดข้องที่ทำให้การทำงานไม่มีประสิทธิภาพ

นรา บุรณรัช (2540) กล่าวว่า ปัญหา หมายถึง อุปสรรคที่สัมพันธ์กับการปฏิบัติงานของบุคคล

กล่าวโดยสรุป ปัญหา หมายถึง ข้อขัดข้องต่างๆ ในการปฏิบัติงานทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้ราบรื่น ซึ่งเป็นข้อที่ต้องพิจารณาแก้ไข

2.2 ปัญหาการจัดการศึกษา

2.2.1 สภาพการศึกษาทั่วไปของไทย

ถ้าย้อนมองสภาพการศึกษาก่อนมีระบบโรงเรียนจะเห็นว่า มีสภาพที่แตกต่างจากการศึกษาในระบบโรงเรียนเป็นอย่างมาก การศึกษาก่อนมีระบบโรงเรียนเป็นการอบรมสั่งสอน ลูกหลานหรือผู้ใกล้ชิด เป็นรายบุคคลหรือกลุ่มย่อย ๆ โดยสอนกันภายในครอบครัวตามวัด หรือสำนัก ผูกฝนนอาชีพ

เรื่องที่สอนส่วนมากเน้นด้านอาชีพ พ่อแม่มีอาชีพอย่างไร ก็มักจะสอนลูกหลานให้มีความทักษะในด้านนั้นเพื่อให้ความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพในอนาคต นอกจากด้านอาชีพแล้วยังมีการอบรมด้านคุณธรรมควบคู่ไปด้วย ลูกผู้ชายเมื่ออายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ ก็จะให้บวชเรียนประมาณ 3 - 4 เดือน ด้านสุนทรียภาพ เช่น การขับร้องดนตรีก็มีการสอนกัน รวมทั้งความรู้ด้านการต่อสู้ป้องกันตัวด้วย จึงกล่าวได้ว่าทุกสิ่งที่สอนกันในสมัยนั้นมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตทั้งสิ้นเป็นการศึกษาเพื่อชีวิตอันแท้จริง

แนวการสอนในสมัยนั้น ก็ใช้วิธีการธรรมชาติ คือ การสังเกต เลียนแบบ และลงมือปฏิบัติจริง ๆ โดยเริ่มจากการเป็นลูกมือ ผู้ช่วย และทดลองทำจริง ช่วงเวลาสอนก็ไม่ได้กำหนดแน่นอน ฝึกไปจนกว่าจะทำได้ อุปกรณ์การสอนก็ใช้ของจริงเป็นส่วนใหญ่ ผู้เรียนที่มีความสนใจเอาใจใส่ เพราะมองเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียน การเรียนก็ไม่น่าเบื่อเพราะผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกระทำตลอดเวลา ผู้สอนและผู้เรียนมีความใกล้ชิดกัน รู้นิสัยใจคอกัน การอบรมสั่งสอนจึงไม่ค่อยมีปัญหา

ต่อมาเมื่อประเทศเริ่มมีระบบโรงเรียนในสมัยรัชกาลที่ 5 เพื่อเตรียมคนเข้ารับราชการ ประชาชนส่วนหนึ่งได้ถือเอาการศึกษาเป็นวิถีทางหนึ่งที่จะยกฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมของตนเอง และลูกหลานให้สูงขึ้น และถึงแม้ตนเองจะพลาดโอกาสมิได้ศึกษาเล่าเรียน พ่อแม่ก็ยังมุ่งมั่นที่จะส่งบุตรธิดาให้ได้รับการศึกษาให้สูงกว่าตน เมื่อมีระบบโรงเรียน หลักสูตรจึงกำหนดขึ้น มีเนื้อหาสาระที่จะต้องศึกษามากขึ้น และนักการศึกษารุ่นแรก ๆ ได้นำเอาแนวการจัดหลักสูตรแบบตะวันตก เช่น ฝรั่งเศส อังกฤษ และสหรัฐอเมริกา มาเป็นหลักในการพัฒนาหลักสูตร จึงทำให้เนื้อหาของหลักสูตรบางส่วนไม่สอดคล้องกับการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แทนที่จะเน้นในเรื่องอาชีพกลับไปเรียนเรื่องอื่นที่ไม่ประโยชน์ทำให้เสียเวลา

แนวการสอนก็เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม แทนที่จะสอนเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 2-3 คน ก็กลายเป็นกลุ่มใหญ่ประมาณ 30-50 คน โดยมีครูยืนพูดหน้าชั้นนักเรียนเป็นผู้ฟัง และจดตามคำสอนของครู ครูเป็นบุคคลสำคัญ นักเรียนจะต้องเชื่อฟังและยกย่องครู เน้นครูเป็นศูนย์กลางจะพูดอะไรก็ได้ การเรียนเน้นการท่องจำ ภาคปฏิบัติมีน้อย แนวการสอนทำนองนี้ได้สืบทอดต่อเนื่องกันมาเป็นเวลานาน ซึ่งนักการศึกษาในปัจจุบันเห็นว่าไม่ถูกต้องและหันมาเน้นแนวใหม่

คือ ให้ผู้เรียนได้ลงมือประกอบกิจกรรม ลงมือกระทำด้วยตนเองให้รู้ผลการกระทำทันทีเพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจในความสำเร็จ โดยจัดให้เรียนจากง่ายไปยากทีละน้อยตามลำดับขั้น

อย่างไรก็ตาม ระบบโรงเรียนทำให้การศึกษาจำกัดอยู่เฉพาะในห้องเรียน ซึ่งโรงเรียนส่วนใหญ่มีศูนย์กลางอยู่ในกรุงและในเมือง ทำให้ผู้ที่อยู่ตามชนบทห่างไกลไม่มีโอกาสได้ศึกษาจึงเกิดปัญหาการขาดความเสมอภาคทางการศึกษาขึ้น

2.2.2 ปัญหาการศึกษาทั่วไป

การศึกษาสภาพปัญหาทางการศึกษาในปัจจุบันเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้เราทราบข้อบกพร่อง เพื่อหาแนวทางแก้ไขให้ดีขึ้น การศึกษาทุกระบบมีปัญหาแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับสภาพสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม เป็นปัญหาที่มีขอบข่ายกว้างขวาง แต่สรุปได้เป็น 3 หมวด คือ

2.2.2.1 ปัญหาด้านบริหาร ได้แก่ ผู้บริหารขาดประสิทธิภาพขาดการวางแผนเตรียมการ ขาดงบประมาณ ขาดอาคาร วัสดุครุภัณฑ์ที่จำเป็น ขาดแหล่งความรู้ เช่น ห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ และเครื่องมือทางเทคโนโลยีบางอย่าง ขาดแคลนเจ้าหน้าที่คณาจารย์โรงเรียน เป็นต้น จึงเกิดปัญหานักศึกษาไม่มีที่เรียน นักศึกษาล้นชั้น ขาดเครื่องอำนวยความสะดวก บุคคลบางกลุ่มไม่ได้รับความเสมอภาคทางการศึกษา

2.2.2.2 ปัญหาด้านผู้สอน ได้แก่ ครูอาจารย์ยังไม่มีคุณภาพไม่ดีพอ เข้าสอนสาย ขาดความรู้ จำนวนไม่สอดคล้องกับนักศึกษา มีชั่วโมงสอนมาก ต้องทำงานธุรการควบคู่ไปกับการสอน หรือมีงานอื่นที่ต้องรับผิดชอบนอกเหนืองานสอน

2.2.2.3 ปัญหาด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา ได้แก่ การขาดการนำระบบสารสนเทศ และนวัตกรรมทางการศึกษามาใช้ในการสอน แนวการสอนจึงเป็นไปในรูปแบบเดิม คือ การบรรยายหน้าชั้น แล้วให้นักศึกษาจดตามความเข้าใจของนักศึกษา ซึ่งในสภาวะปัจจุบันอาจารย์ควรแสวงหาสื่อการเรียนการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถจัดการความรู้ได้ตามวิถีทางความคิดของเขา

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการจัดการศึกษา

ณัฐภูมิ เล็กถวิลวงศ์ (2546) ศึกษาเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสุพรรณ โดยมียัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาสภาพปัญหา แนวทางแก้ไขปัญหาการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสุพรรณ จำนวน 275 คน ประกอบด้วยปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 30 คน ผู้ดูแลเด็กหรือครูพี่เลี้ยง จำนวน 43 คน ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 43 คน และ

ตัวแทนผู้ปกครอง โรงเรียนละ 3 คน จำนวน 129 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่แบบสอบถาม แบบตรวจสอบรายการ (Check List) และแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open ended) ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดสุพรรณบุรี 1.1 ด้านวิชาการ ส่วนใหญ่จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยจัดตามตารางกิจกรรมประจำวัน มีสื่อวัสดุอุปกรณ์ตามที่ที่กรมวิชาการ กำหนด แต่ขาดเครื่องเล่นและสนามเด็กเล่นสำหรับเด็กระดับก่อนประถมศึกษา ผู้นิเทศติดตามส่วนใหญ่ คือผู้บริหารและครูผู้สอนระดับก่อนประถมศึกษา 1.2 ด้านงบประมาณ ส่วนใหญ่มีแผนโครงการงบประมาณด้านอาหารเสริม (นม) อาหารกลางวัน เงินค่าจ้างครูพี่เลี้ยงหรือผู้ดูแลเด็กและ วัสดุรายหัว ไม่มีเงินอื่น และไม่ได้เก็บเงินค่าเรียนจากผู้ปกครองนักเรียน 1.3 ด้านการบริหารงาน บุคคล ส่วนใหญ่สรรหาครูพี่เลี้ยงหรือผู้ดูแลเด็ก โดยให้ค่าจ้างตามเกณฑ์ลูกจ้างองค์การบริหารส่วน ตำบล กำหนดวุฒิการศึกษา กำหนดเวลาจ้าง 1 ปี ส่วนใหญ่ยังไม่ได้จัดตั้งกรรมการการศึกษา และ ไม่มีการพัฒนาครูพี่เลี้ยงหรือผู้ดูแลเด็กให้มีประสบการณ์ด้านการสอนเด็กอนุบาล ครูพี่เลี้ยงพัฒนา ตนเองโดยศึกษาจากห้องเรียนอนุบาลในโรงเรียนและศึกษาเอกสาร ไม่มีสวัสดิการอื่น ๆ นอกจาก ค่าจ้าง 1.4 ด้านการบริหารทั่วไป องค์การบริหารส่วนตำบลมีแผนพัฒนาการศึกษา มีการ ประชาสัมพันธ์ ทั้งสื่อที่เป็นบุคคลและสื่อสิ่งพิมพ์

ในส่วนของปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหาการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาของ องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ในจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ปัญหาด้านวิชาการ บุคลากรใน อบต. และครูพี่เลี้ยงหรือผู้ดูแลเด็กขาดความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดการศึกษา ระดับก่อนประถมศึกษา ขาดสื่อวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมและขาดการนิเทศติดตาม แนวทางการ แก้ปัญหา ควรมีการโอนบุคลากรทางการศึกษาให้องค์การบริหารส่วนตำบล และจัดประชุมสัมมนาทั้ง บุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของ อบต. และครูพี่เลี้ยง ให้มีความรู้และความเข้าใจ การบริหารจัดการศึกษา และการจัดกิจกรรมระดับก่อนประถมศึกษา สำหรับปัญหาด้านงบประมาณ พบว่า ไม่เพียงพอ การจัดสรรล่าช้าทั้งจากส่วนกลางและจากองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่มีการสรรหาทรัพยากรท้องถิ่น แนวทางการแก้ไขปัญหา อบต. ควรมีแผนงบประมาณเกี่ยวกับการจัดการศึกษา ทั้งด้านการจัดสรรและการสรรหา เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในด้านการจัดการศึกษา นอกจากนี้ พบว่า ปัญหาด้านการบริหารบุคคล ขาดการพัฒนาบุคลากรโดยเฉพาะครูพี่เลี้ยงหรือผู้ดูแล เด็ก ไม่มีบุคลากรด้านการศึกษาในองค์การบริหารส่วนตำบล แนวทางการแก้ไขปัญหาคควรมีการโอน บุคลากรทางการศึกษาให้องค์การบริหารส่วนตำบล และจัดประชุมสัมมนามบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้อง กับการจัดการศึกษาของ อบต. ตลอดจนพัฒนาครูพี่เลี้ยงให้มีวุฒิทางด้านปฐมวัยหรืออนุบาล สำหรับปัญหาด้านการบริหารทั่วไปที่พบ ได้แก่ การขาดการประสานงานระหว่างโรงเรียน องค์การ บริหารส่วนตำบล และชุมชน ขาดกฎระเบียบแนวทางการปฏิบัติในการจัดการศึกษาระดับก่อน

ประถมศึกษาที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม แนวทางการแก้ไขปัญหา คือ หน่วยงานที่ถ่ายโอนจัดการศึกษาต้องพัฒนาบุคลากรใน อบต. ให้มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา

ชลลดา รัตนวิสิฐศิลป์ และมยุรี โพธิ์พิทยา (2546) ได้ทำการศึกษาประเมินผลระบบการจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี กรณีศึกษา : คณะเทคโนโลยีการจัดการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประเมินผลการจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี ต่อเนื่อง 2 ปี คณะเทคโนโลยีและการจัดการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี ปีการศึกษา 2545 จำนวน 125 คน และผู้ใช้บัณฑิตจำนวน 46 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดระบบการเรียนการสอน 6 ด้าน คือ ด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน ด้านหลักสูตรและเนื้อหาสาระ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ผลการศึกษา พบว่า โดยภาพรวม นักศึกษาเห็นด้วยกับระบบการจัดการเรียนการสอนทั้ง 6 ด้าน ค่อนข้างดี และผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจกับความรู้ความสามารถของบัณฑิตค่อนข้างดี

ในปี 2551 นุชลี อุภักย์ ได้ศึกษาสภาพปัจจุบัน และปัญหาอุปสรรคของการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 4 ด้าน ได้แก่ การกระตุ้นปัจจัยภายในของผู้เรียน การส่งเสริมปัจจัยทางสังคมโดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน และการนำการวัดและการประเมินผลเข้ามาใช้ในกระบวนการเรียนการสอน พบว่า การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญดังกล่าวของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$) ด้านปัญหาและอุปสรรคที่มีผลต่อการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พบว่า อาจารย์มีเจตคติทางบวกต่อการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในระดับปานกลาง และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในระดับปานกลาง รวมทั้งมีปัญหาเกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ พบว่าอาจารย์ของคณะต่างๆ มีการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญน้อยกว่าคณะอื่นๆ สำหรับข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา คือมหาวิทยาลัยฯ ควรเน้นให้อาจารย์เห็นความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้มากขึ้น และให้ความรู้แก่อาจารย์เกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอน โดยเฉพาะการจัดกิจกรรมเสริมให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้จากภายนอกให้มากขึ้น

จากงานวิจัยของณัฐภูมิ ชลลดา และนุชลี ที่ทำการศึกษารจัดการศึกษาและการจัดการเรียนการสอน จะเห็นได้ว่า ครอบคลุมด้านต่าง ๆ ที่น่าสนใจ ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมนำมาทำการศึกษา

ในงานวิจัยชิ้นนี้ด้วย เช่น ด้านผู้สอน ด้านเนื้อหาสาระ กิจกรรมการสอน การวัดและการประเมินผล อาคารสถานที่ และสื่อประกอบการสอน เป็นต้น

วิจิต สุรัตน์เรืองชัย และคณะ (2546) ทำการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอน ปัญหาการจัดการเรียนการสอน และความต้องการในการพัฒนาการเรียนการสอนของคณาจารย์มหาวิทยาลัยบูรพา ตามความคิดเห็นของคณาจารย์และนิสิตโดยจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิจัยดำเนินการวิจัยใช้การสำรวจข้อมูลและการสนทนากลุ่ม สำหรับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 300 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) และนิสิตระดับปริญญาตรี ภาคปกติ มหาวิทยาลัยบูรพา ประจำปีการศึกษา 2546 จำนวน 2,000 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบสัดส่วน (Quota Sampling) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทำ Focus Group ได้แก่ คณาจารย์มหาวิทยาลัยบูรพา 45 คน และนิสิตปริญญาตรี ภาคปกติของมหาวิทยาลัยบูรพา 45 คน ได้จากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ผลการศึกษาพบว่า ด้านสภาพการจัดการเรียนการสอนของคณาจารย์มหาวิทยาลัยบูรพา คณาจารย์มีความคิดเห็นว่ามีการจัดทำประมวลครบทุกวิชา ใช้วิธีสอนแบบบรรยายมากที่สุด พฤติกรรมการสอนของคณาจารย์อยู่ในระดับดีมาก รับผิดชอบคาบการสอนครบถ้วน มีการใช้สื่อการสอนสม่ำเสมอ วัดและประเมินผลโดนเน้นเนื้อหาวิชาและกระบวนการเรียนรู้ มีการปรับปรุงการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ ส่วนนิสิตมีความคิดเห็นว่ วิธีสอนที่คณาจารย์ใช้มากที่สุด ได้แก่ การสอนแบบบรรยาย พฤติกรรมการสอนของคณาจารย์อยู่ในระดับดีปานกลาง พฤติกรรมการสอนที่คณาจารย์ปฏิบัติมากที่สุด ได้แก่ การมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง มีการใช้สื่อการสอนสม่ำเสมอ และการวัดประเมินผลการเรียนโดยเน้นการวัดเนื้อหาวิชาและกระบวนการเรียนรู้ด้วยแบบทดสอบมากที่สุด

นอกจากนี้ ในส่วนของปัญหาการจัดการเรียนการสอนของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่าคณาจารย์มีความคิดเห็นว่ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนที่พบมากที่สุด ได้แก่ คณาจารย์ไม่มีเวลาเตรียมการสอนเนื่องจากภาระงานสอนและงานอื่นๆ มากเกินไป นิสิตไม่มีความพร้อม ขาดความมุ่งมั่นในการเรียน ขาดความรับผิดชอบ ขาดความอดทน ขาดระเบียบวินัย ไม่กล้าแสดงออก ไม่ตรงต่อเวลา พื้นฐานไม่ดี อุปกรณ์การสอนประจำห้องเรียนไม่เพียงพอ จำนวนนิสิตในชั้นเรียนมากเกินไป ทำให้การวัดผลและประเมินผลทำได้ยาก และไม่มีเวลาปรับปรุงการสอนเนื่องจากภาระงานสอนมาก ส่วนนิสิตมีความคิดเห็นว่ ปัญหาการดำเนินการสอนที่พบมากที่สุด ได้แก่ อาจารย์ขาดเทคนิคการสอน ขาดกิจกรรมปฏิบัติ เน้นการบรรยายมากเกินไป อธิบายไม่ชัดเจน การใช้แผ่นโปร่งใสของอาจารย์ตัวหนังสือเล็กมองไม่ค่อยเห็นเปลี่ยนแผ่นโปร่งใสเร็วเกินไป เครื่องฉายไม่มีคุณภาพ ไม่มีการวัดผลและประเมินผลเป็นระยะ วัดและประเมินผลความจำมากกว่าการนำไปใช้ และข้อสอบยากเกินไป สำหรับความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนของคณาจารย์มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่

1. ความต้องการในสิ่งที่ใช้ในการดำรงชีวิต (Biological needs) หรือความต้องการทางร่างกาย เช่น มนุษย์ต้องการอากาศเพื่อหายใจ ต้องการน้ำดื่ม เพื่อบำรุงร่างกาย เพื่อให้มีชีวิตดำรงอยู่ได้ ซึ่งนับเป็นสิ่งจำเป็นเบื้องต้นที่มนุษย์ขาดไม่ได้

2. ความต้องการในสิ่งที่จรรโลงใจ (Socio-psychological need) หรือความต้องการทางใจ เพื่อบำบัดความต้องการทางร่างกาย ซึ่งนอกจากความจำเป็นขั้นพื้นฐานแล้ว มนุษย์จะมีความต้องการด้านสังคม และจิตใจ ได้แก่ ความต้องการยอมรับ ความรัก ต้องการเพื่อนฝูง ต้องการความเห็นใจ ต้องการตำแหน่งหน้าที่ทางสังคม ต้องการมีฐานะดีขึ้น บ้านซึ่งไม่เพียงเป็นที่พ้ออาศัยได้ แต่ต้องใหญ่โต วิจิตรพิสดาร แสดงออกให้ประจักษ์เป็นที่เชิดชู ยกย่อง มีชื่อเสียงเกียรติยศ และในที่สุดจะเกิดความต้องการต่อไปอีกอันได้แก่การทำในสิ่งที่ตนเองมุ่งหวังในชีวิตอย่างแท้จริง (Self Actualization) เช่น เศรษฐี มหาเศรษฐี สร้างวัดใหญ่ ๆ อย่างสวยงาม วิจิตรพิสดาร จรรโลงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งนับว่าเป็นความต้องการขั้นสูงสุด

กฤษฏา ศักดิ์ศรี (2530) กล่าวว่า "ความต้องการ" หมายถึง ถ้าสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งทำอินทรีย์เสียสภาพสมดุล ก็ต้องพยายามแสวงหาสิ่งที่สนองความต้องการเพื่อปรับให้ร่างกายอยู่ในสภาพสมดุล มนุษย์ทุกคนย่อมมีความต้องการอย่างน้อย 3 ประเภท คือ ความต้องการทางกาย ความต้องการทางใจ และความต้องการทางสังคม

พรณี ชูทัย เจนจิต (2538) กล่าวว่า "ความต้องการ" หมายถึงความประสงค์หรือความอยากได้ของมนุษย์ มนุษย์มีความต้องการหลายอย่างหลายด้านด้วยกัน ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์คือปัจจัยสี่ ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค โดยจะเป็นไปตามสภาพหรือสภาวะนั้นๆ ความต้องการหลักใหญ่ๆ นั้นมี 2 ด้าน คือ ด้านร่างกาย และทางด้านจิตใจ โดยเฉพาะความต้องการสูงสุดของมนุษย์ คือความสำเร็จจนถึงระดับสูงสุด

ชะลอ ธรรมศิริ (อ้างถึงนงลักษณ์ สินสืบผล 2542) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความต้องการของบุคคลในองค์การไว้ดังนี้ บุคลากรทำงานเพื่อสนองความต้องการของตนเองเกี่ยวกับการยังชีพ และความเป็นอยู่ การทำงานเพื่อบำบัดความต้องการขั้นต้นนี้ยังไม่ถือว่าเป็นผลดีต่อมนุษย์ มีความต้องการขั้นสูง คือความต้องการทำงานเพื่อเสริมความยิ่งใหญ่ และความสำเร็จของงานซึ่งจะทำให้ผลงานดีขึ้น เพราะความต้องการความสำเร็จเป็นมูลเหตุจูงใจที่ดีที่สุด

กล่าวโดยสรุป ความต้องการ คือ สภาวะความขาดการได้รับการตอบสนองไม่ว่าจะเป็นทางร่างกายและทางจิตใจ ซึ่งถ้าบุคคลอยู่ในสภาวะดังกล่าวก็จะทำให้ไม่สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข และไม่สามารถทำการงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ

สุชา จันทรเอม (2517) เชื่อว่ามนุษย์มีความปรารถนาที่จะให้ชีวิตมีความสุข สร้างชีวิตให้สมดุล (Equilibrium) ซึ่งจะต้องอาศัยปัจจัยสี่ คือ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม อาหาร และยารักษาโรค (บางตำรามีห้า คือมีเพศ) ปัจจัยสี่เหล่านี้ ถ้าเรามองในแง่ของการศึกษาก็ถือว่าเป็นความต้องการขั้นต้น หรือ เริ่มแรก (Primary Need) นับว่าเป็นความต้องการทางด้านอินทรีย์ (Organic Need) เป็นเครื่องสร้างความสุขทางกาย ส่วนความต้องการที่เกิดขึ้นในภายหลังหรือเรียกว่า Secondary Need นับเป็นเครื่องสร้างความสุขทางจิตใจ ได้แก่ ความต้องการความรัก การยอมรับ และเกียรติยศชื่อเสียง เป็นต้น

Abraham Maslow เป็นบุคคลแรกที่เสนอแนวคิดที่ว่ามนุษย์มีความต้องการโดยธรรมชาติตามลำดับขั้นจากความต้องการในระดับต่ำเพียงเพื่อให้มีชีวิตรอด และรู้สึกมั่นคงปลอดภัย ไปสู่ความต้องการในระดับสูงสุด อันได้แก่ การพัฒนาตนเองสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (Self-Actualization) อย่างไรก็ตาม หากความต้องการในขั้นแรก ๆ ยังไม่ได้รับการตอบสนอง บุคคลจะไม่มีทางก้าวขึ้นสู่การพัฒนาในขั้นสูงต่อไป ตามทฤษฎีของ Maslow ความต้องการของมนุษย์แบ่งออกเป็น 5 ชั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ความต้องการทางกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานที่ทำให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ เช่น ความต้องการอากาศ น้ำ สารอาหาร และการพักผ่อนนอนหลับ เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ความต้องการความมั่นคงและปลอดภัย (Safety and Security Needs) เมื่อความต้องการทางกายได้รับการตอบสนอง บุคคลจะเกิดความต้องการในขั้นต่อไป คือ ความต้องการสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ทำให้เกิดความรู้สึกอบอุ่น มั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ขั้นที่ 3 ความต้องการความรัก และความผูกพัน (Love and Belonging Needs) เป็นความต้องการที่เกิดขึ้น ภายหลังจากที่บุคคลได้รับการตอบสนองความต้องการในขั้นที่ 2 แล้ว โดยในขั้นนี้บุคคลต้องการความรัก ความผูกพัน และการยอมรับจากคนรอบข้าง เช่น ครอบครัว เพื่อน คนรัก และสมาชิกชมรม เป็นต้น

ขั้นที่ 4 ความต้องการได้รับการชื่นชม ยกย่อง (Esteem Needs) เป็นความต้องการขั้นถัดมาที่ Maslow (อ้างถึงใน Boeree, 2006 : 2) แบ่งออกเป็น 2 แบบ (Versions) คือ 1) แบบที่ต้องการการชื่นชมและยกย่องจากผู้อื่น เช่น ต้องการชื่อเสียง ชัยชนะ ความสนใจ การยอมรับ และความรู้สึกเหนือผู้อื่น เป็นต้น และ 2) แบบที่ต้องการความนิยมและนับถือตนเอง เช่น ความรู้สึกเชื่อมั่นในตนเอง ความรู้สึกที่ได้ประสบความสำเร็จ ความรู้สึกที่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้

ความรู้สึกเป็นอิสระ เป็นต้น ซึ่งความรู้สึกแบบที่สองนี้ หากบุคคลได้รับการตอบสนองแล้วจะเก็บรักษาไว้ได้คงทนกว่าแบบที่หนึ่งมาก

ขั้นที่ 5 ความต้องการพัฒนาตนเองให้สมบูรณ์ (Self-Actualization) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดที่บุคคลต้องการจะเติมเต็มความสมบูรณ์ให้กับตนเอง ได้พัฒนาพลังหรือศักยภาพทั้งหมดอย่างเต็มเปี่ยมและเป็นเอกลักษณ์ของตนเองอย่างเต็มที่ โดยไม่ติดอยู่กับเงื่อนไขของความต้องการทรัพย์สินเงินทอง ความรักและความผูกพัน หรือเกียรติยศ ชื่อเสียงใด ๆ เป็นการตอบแทน

โดยทั่วไป บุคคลจะดำเนินชีวิตเพื่อแสวงหาสิ่งที่ตอบสนองความต้องการทางกายในขั้นที่ 1 และความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยในขั้นที่ 2 ได้ไม่ยาก รวมทั้งแสวงหาความรักและความผูกพันในขั้นที่ 3 ได้พอสมควร แต่ในการแสวงหาและได้รับความนิยมน้อยกว่าจากผู้อื่นหรือจากตนเองในขั้นที่ 4 ทำได้ค่อนข้างยาก อย่างไรก็ตาม ความต้องการทั้ง 4 ขั้น ถือเป็นสิ่งที่บุคคลปรารถนา และถ้าไม่ได้รับการตอบสนองจะทำให้ชีวิตขาดสมดุลหรือบกพร่องในส่วนนั้น Maslow ให้ชื่อความต้องการทั้ง 4 นี้ว่า ความต้องการที่ขาดแคลน (Deficit Needs) ซึ่งบุคคลจะต้องได้รับการตอบสนองจึงจะทำให้รู้สึกเต็มอิ่ม หรืออยู่ในสภาวะสมดุล และเมื่ออยู่ในสภาวะดังกล่าว (เต็มอิ่ม สมดุล) ความต้องการเหล่านั้นก็จะหมดไป แต่สำหรับความต้องการในขั้นที่ 5 เป็นความต้องการที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับความขาดแคลนหรือความบกพร่องที่บุคคลต้องแสวงหามาเติมเพื่อไม่ให้ชีวิตขาดสมดุล แต่เป็นความต้องการที่จะพัฒนาตนเอง (Growth Needs) หรือเป็นตัวตนของตัวเองอย่างสมบูรณ์ (Being Needs) โดยไม่ว่าจะได้รับการตอบสนองอย่างไรก็ตาม ความต้องการในขั้นนี้จะไม่วันหมดสิ้นไป มีแต่จะผลักดันให้บุคคล คิดค้น แสวงหา และพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ

ทฤษฎีของมาสโลว์ ถึงแม้จะสร้างปรากฏการณ์ใหม่ให้กับวงการจิตวิทยาในการอธิบายธรรมชาติความต้องการของมนุษย์และการจูงใจ รวมทั้งเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการศึกษาค้นคว้าและนำไปประยุกต์ใช้ในหลากหลายสาขาวิชาชีพก็ตาม แต่ก็มีข้อวิพากษ์วิจารณ์จากนักจิตวิทยาในหลายๆ ประเด็น อาทิ เรื่องลำดับขั้นของความต้องการ ที่มาสโลว์เชื่อว่า ความต้องการในขั้นต้นจะต้องได้รับการตอบสนองก่อน บุคคลจึงจะเกิดความต้องการในขั้นถัดไป ซึ่งในสภาพความเป็นจริงที่ปรากฏ จะเห็นได้ว่ามีหลายกรณีที่เกิดการข้ามขั้น เช่น บุคคลไม่ได้สนใจที่จะตอบสนองความต้องการทางกาย หรือความมั่นคงปลอดภัยของตนเอง ได้แก่ การไม่รับประทานอาหาร หรือการอดนอนหลายๆ วัน เพียงเพื่อต้องการเอาชนะผู้อื่นให้ได้ หรือเพียงเพื่อต้องการแก้ปัญหาที่ประสบให้สำเร็จ หรือเพียงเพื่อแสวงหาคำตอบบางอย่างให้กับตนเองเท่านั้น และยังพบว่าหลายกรณีเช่นกันที่บุคคลเกิดความต้องการสลับขั้นไปมา นอกจากนี้ ยังมีบ่อยครั้งที่แรงผลักดันพฤติกรรมของบุคคลมิได้เกิดจากความต้องการเพียงขั้นใดขั้นหนึ่งเท่านั้น แต่เกิดจากความต้องการหลาย ๆ ขั้นรวมกัน

เนื่องจากทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ได้รับคำวิพากษ์วิจารณ์ในหลายประเด็นดังกล่าว ทำให้ในปี 1972 เอลเดอร์เฟอร์ (Alderfer) ได้นำทฤษฎีของมาสโลว์มาปรับและพัฒนาใหม่เป็นทฤษฎีการดำรงชีพ-สัมพันธภาพ-การงอกงาม (Existence-Relatedness-Growth Theory : ERG Theory) โดยยุบรวมความต้องการต่าง ๆ ของมนุษย์เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. การดำรงชีพ (Existence) เป็นความต้องการที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยในการดำรงชีวิตของมนุษย์ เปรียบได้กับความต้องการต่าง ๆ ในขั้นที่ 1 (ความต้องการทางกาย) และขั้นที่ 2 (ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย) ของมาสโลว์นั่นเอง

2. สัมพันธภาพ (Relatedness) เป็นความต้องการที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธระหว่างบุคคลหรือการมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น อันได้แก่ ความต้องการความรักและความผูกพัน รวมถึงความต้องการได้รับความนิยมนกย่องจากผู้อื่น ตามทฤษฎีของมาสโลว์นั่นเอง

3. การเจริญงอกงาม (Growth) เป็นความต้องการที่จะพัฒนาศักยภาพภายในตนเอง ซึ่งถ้าเปรียบกับทฤษฎีของมาสโลว์ ได้แก่ ความต้องการนิยมนับถือตนเอง (Self-Esteem) และความต้องการพัฒนาตนเองให้สมบูรณ์ (Self-Actualization) นั่นเอง

ทฤษฎี ERG ของเอลเดอร์เฟอร์มีความเชื่อมโยงกันเช่นเดียวกับแนวคิดของมาสโลว์ คือ เมื่อความต้องการขั้นต้นได้รับการตอบสนอง บุคคลจะเคลื่อนสู่ความต้องการในขั้นสูงต่อไป อย่างไรก็ตาม เอลเดอร์เฟอร์เห็นว่า เมื่อบุคคลเกิดความขัดแย้งโดยไม่สามารถทำพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการในขั้นสูงได้ บุคคลก็สามารถเคลื่อนกลับมาแสดงพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการในขั้นที่ต่ำกว่าได้เช่นกัน และที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้ทฤษฎี ERG ของเอลเดอร์เฟอร์แตกต่างจากทฤษฎีลำดับขั้นแห่งความต้องการของมาสโลว์ คือ เอลเดอร์เฟอร์เชื่อว่า แรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอาจเกิดจากความต้องการรวมกันหลาย ๆ อย่างในเวลาเดียวกัน (Porter, Bigley and Steers, 2003 : 9)

3.3 ความต้องการในการจัดการศึกษา

ในการจัดการศึกษามีหลายประเด็นที่เกี่ยวข้อง เช่น นโยบายการศึกษา การบริหารจัดการ การศึกษา งบประมาณ หลักสูตรการเรียนการสอน คุณภาพของครูผู้สอน อาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ 7 ด้าน ได้แก่ คุณภาพผู้สอน เนื้อหาสาระที่สอน วิธีการสอน การวัดและการประเมินผลการสอน สื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน การจัดการความรู้ และอาคารสถานที่ ซึ่งทุกประเด็นมีความสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเกิดการพัฒนาทักษะเพื่อพร้อมสู่การดำเนินชีวิตในสังคม

อย่างไรก็ตามในการจัดการศึกษาด้านต่าง ๆ ถ้าไม่สอดคล้องและไม่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนก็จะส่งผลให้ผู้เรียนขาดความสุขในการศึกษาเล่าเรียน และไม่สามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลกระทบให้ประเทศได้ผลผลิตทรัพยากรบุคคลที่ไม่ได้คุณภาพตามเป้าประสงค์ที่วางไว้ ซึ่งความต้องการของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาในด้านต่างๆ ที่นำมาศึกษาในครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

1. ความต้องการด้านผู้สอน โดยทั่วไปผู้เรียนต้องการผู้สอนที่มีความสามารถในเชิงวิชาการ มีคุณธรรมและจริยธรรม รวมทั้งมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของความเป็นครูสูง
 2. ความต้องการด้านเนื้อหาสาระ จะพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ต้องการได้รับความรู้ที่ทันสมัยสามารถนำไปใช้ในชีวิตรจริงได้ และไม่เป็นเพียงทฤษฎีที่จับต้องไม่ได้
 3. ความต้องการด้านเทคนิคและวิธีการสอน ผู้เรียนต้องการกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้ทำจริง ปฏิบัติการจริง ไม่ว่าจะเป็นปฏิบัติการทางความคิด และปฏิบัติการด้านทักษะ โดยผู้สอนมีความเต็มใจให้ความรู้ และสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ที่เต็มไปด้วยความสุข
 4. ความต้องการด้านการวัดและการประเมินผลการสอน ผู้เรียนส่วนใหญ่ต้องการให้การวัดผลมีความยุติธรรม และเป็นการวัดผลที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนามากกว่าจะเป็นการตัดสินว่าผู้เรียนสอบผ่านหรือไม่ผ่าน
 5. ความต้องการการจัดการเรียนการสอน ผู้เรียนต้องการให้มีเวลาสำหรับการเรียน การฝึกงาน และกิจกรรมนอกเหนือการเรียนที่สมดุลย์ ไม่ว่าจะเป็นการผ่อนคลาย การได้ออกกำลังกาย การได้มีโอกาสร่วมกลุ่มกันทำกิจกรรมเพื่อสังคม เป็นต้น
 6. ความต้องการด้านสื่อทัศนศึกษา และอุปกรณ์การเรียนการสอน ผู้เรียนในสาขาวิชาชีพต้องการได้สัมผัสวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นของจริง หรือได้ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการเรียนการสอนมากกว่าการนั่งฟังคำบรรยายตลอดช่วงเวลาการเรียน
 7. ความต้องการด้านอาคารสถานที่ ผู้เรียนต้องการเรียนในสถานที่กว้างขวาง มีบริเวณสำหรับพักผ่อนและสันทนาการ มีที่สำหรับเป็นแหล่งค้นคว้าหาความรู้ และมีพื้นที่สำหรับออกกำลังกายเพื่อเติมเต็มชีวิตในทุกด้านให้สมบูรณ์ไม่ว่าจะเป็นด้านวิชาการ ด้านบันเทิง และชีวิตส่วนตัว
- ดังนั้นในการจัดการศึกษาจึงควรตอบสนองความต้องการดังกล่าว เพื่อให้ผู้เรียนได้ผ่านและรับประสบการณ์ที่มีค่าจากสถานศึกษาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและมีความสุข

3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการในการจัดการศึกษา

พรนิภา ยันนาคี และคณะ (2546) ได้สำรวจความต้องการการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดลพบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาความต้องการการจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดลพบุรีในเรื่องการบริหารหลักสูตร

การจัดการเรียนการสอน ความพร้อมและความสนใจต่อหลักสูตรระดับปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมชั้นปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 จำนวน 286 คน โดยใช้การสุ่มอย่างง่ายจากโรงเรียนต่างๆ ในจังหวัดลพบุรี และใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ความถี่และร้อยละ ผลการวิจัย พบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในเรื่อง 1) การศึกษาถึงระดับปริญญาเพียงพอต่อการประกอบอาชีพในท้องถิ่น 2) การเรียนวันจันทร์ถึงศุกร์ในเวลาราชการเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม 3) ปัญหาและอุปสรรคสำคัญต่อการเรียนระดับปริญญาตรีสามลำดับแรกคือ ฐานะการเงินของครอบครัว พื้นฐานสติปัญญาของนักเรียนกับระบบการสอบคัดเลือก และการที่มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในกรุงเทพฯ และ 4) มีความต้องการเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตลพบุรี

2. กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่างกันในเรื่อง 1) สถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัย 2) มหาวิทยาลัยที่ตั้งใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี 3) อาชีพในอนาคตหลังจบการศึกษา 4) การรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการจัดตั้งวิทยาเขตในจังหวัดลพบุรีของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 5) แหล่งข่าวที่ทำให้ทราบว่ามีจัดการตั้งวิทยาเขตลพบุรี 6) สาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตลพบุรีควรเปิดสอนมากที่สุด คือ บริหารธุรกิจ วิศวกรรมศาสตร์และเกษตรศาสตร์

นุกูล ชูทอง และอัญชุลี แย้มจินดา (2550) ได้ศึกษาสภาพการจัดการศึกษาและปัญหาการบริหารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทิศทางและเป้าหมายการผลิตบัณฑิต และเพื่อการศึกษาความสอดคล้องระหว่างแผนพัฒนาและยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับทิศทางการพัฒนาประเทศ และแผนการศึกษาแห่งชาติ ตลอดจนเพื่อการศึกษาลักษณะปัญหาการบริหารในปัจจุบัน โดยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ (Triangulation) ใช้ระบบวิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) สำหรับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ แผนพัฒนาและยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (พ.ศ.2548-2553) และบุคลากรในมหาวิทยาลัย จำนวน 324 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กำหนดทิศทางการผลิตบัณฑิตในกลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพิ่มขึ้น และทิศทางการผลิตบัณฑิตในกลุ่มสังคมศาสตร์ลดลง

2. แผนพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (พ.ศ. 2548-2553) มีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ โดยสอดคล้องในด้านการจัดความรู้ระดับประเทศมากที่สุด

3. แผนพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (พ.ศ. 2548-2553) มีความสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยสอดคล้องในด้านการส่งเสริมการวิจัยเพื่อเพิ่มพูนความรู้ และการเรียนรู้ของคนและสังคมไทยมากที่สุด

4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประสบปัญหาการบริหารงานด้านบุคลากร การขาดแคลนอัตรากำลังคน ขาดการวางแผนที่ชัดเจน ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และความถนัดในการทำงาน และประสบปัญหาการบริหารด้านการจัดสวัสดิการสร้างแรงจูงใจให้กับบุคลากรในองค์กร

ขวัญภา สุขคร (2551) ได้นำเสนองานวิจัยเรื่อง ความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการมาศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ศูนย์ลำปาง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคาดหวังและความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตใน 4 ด้าน คือ 1. ด้านการเรียนการสอน 2. ด้านอาคารสถานที่ 3. ด้านกลุ่มเพื่อน และ 4. ด้านกิจกรรมนักศึกษา จำแนกตามเพศ คณะ และภูมิภาคประชากรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยนักศึกษาชั้นปีที่ 2-4 ปีการศึกษา 2549 คณะวิทยาการจัดการ และคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ศูนย์ลำปาง จำนวน 248 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยแบบสอบถามชนิดตรวจสอบรายการ แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า และแบบสอบถามชนิดปลายเปิด ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีความคาดหวังก่อนเข้ารับการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตใน 4 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสังคมกลุ่มเพื่อน ด้านกิจกรรมนักศึกษา และด้านอาคารสถานที่ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีความคาดหวังต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตสูงสุดในแต่ละด้านคือ 1) ด้านอาคารสถานที่ ได้แก่เรื่อง มหาวิทยาลัยมีสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการศึกษา 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน ได้แก่เรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านกิจกรรมนักศึกษา ได้แก่เรื่อง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา และ 4) ด้านสังคมกลุ่มเพื่อน ได้แก่เรื่อง การให้ความเคารพต่อครู อาจารย์

2. นักศึกษามีความพึงพอใจภายหลังเข้ารับการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตใน 4 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย โดยเรียงตามลำดับ ดังนี้ ด้านสังคมกลุ่มเพื่อน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมนักศึกษา และด้านอาคารสถานที่ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตสูงสุดในแต่ละด้าน คือ 1) ด้านอาคารสถานที่ ได้แก่เรื่อง มหาวิทยาลัยมีสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการศึกษา 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน ได้แก่เรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านกิจกรรมนักศึกษา ได้แก่เรื่อง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา และ 4) ด้านสังคมกลุ่มเพื่อน ได้แก่เรื่อง การให้ความเคารพต่อครู อาจารย์

3. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคาดหวังและความพึงพอใจของนักศึกษา
ในภาพรวม พบว่าความคาดหวังมีมากกว่าความพึงพอใจของนักศึกษาในทุกด้าน

นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตใน 4 ด้าน โดยภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการและนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ใน 4 ด้าน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่าง

นักศึกษาที่มีสถานที่พักอาศัยที่บ้านของตนเอง บ้านญาติ และหอหรือบ้านเช่ามีความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ใน 4 ด้าน โดยภาพรวมและหลายด้านไม่แตกต่าง

จะเห็นได้ว่าการศึกษาความต้องการของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษาในงานวิจัยแต่ละเรื่องมีรายละเอียดในการศึกษาที่แตกต่างกันไป สำหรับการวิจัยครั้งนี้ศึกษาความต้องการของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษา 7 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้สอน ด้านเนื้อหาสาระ ด้านเทคนิคและวิธีการสอน ด้านการวัดและการประเมินผลการสอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อทัศนศึกษา และอุปกรณ์การเรียนการสอน และด้านอาคารสถานที่

4. ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษา

4.1 เพศกับปัญหาและความต้องการการจัดการศึกษา

คำว่า “เพศ” ตามความหมายในพจนานุกรม (อ้างถึงในหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา, 2530 : 24) หมายถึง รูปหรือลักษณะที่รู้ว่าเป็นหญิงหรือชาย

เคอร์เคนดอลล์ (Kirkendall, 1964) ได้อธิบายว่า เรื่องเพศมีความหมายและขอบเขตกว้างมาก เช่นเดียวกับคำว่า “ชีวิต” จึงไม่สามารถใช้คำอธิบายอย่างสั้น ๆ ได้ แต่พอจะสรุปได้ดังนี้

1. เรื่องเพศเป็นแรงผลักดันที่สำคัญอย่างหนึ่ง ซึ่งทำให้คนเราเกิดความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จ และสามารถกระทำหรือแสดงพฤติกรรมในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุตามที่ได้ตั้งใจเอาไว้
2. เรื่องเพศเป็นแรงกระตุ้นหรือเครื่องเร้าใจอันทรงพลังยิ่ง ที่ทำให้เพศชายและเพศหญิงเกิดความสนใจซึ่งกันและกัน เพื่อช่วยทำให้การประกอบกิจการต่าง ๆ เป็นไปอย่างราบรื่น
3. เรื่องเพศเป็นสิ่งที่สามารถกำหนดบทบาท กิริยาท่าทาง ลักษณะการดำเนินชีวิตของคนเราอย่างเห็นได้ชัด แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเพศใดจะสำคัญยิ่งหย่อนไปกว่ากัน
4. เรื่องเพศเป็นธรรมชาติที่มีแฝงอยู่ในร่างกายและจิตใจของคนเราอย่างลึกซึ้งและถาวร ซึ่งจะแสดงบทบาทสำคัญที่สุดให้เห็นได้ในชีวิตรักและการครองเรือน

5. เรื่องเพศเป็นสิ่งที่สามารถดลบันดาลให้ชีวิตมีความต่อเนื่องกัน จากช่วงชีวิตหนึ่งไปยังอีกช่วงชีวิตหนึ่งโดยกระบวนการทางการสืบพันธุ์ ซึ่งความต่อเนื่องนี้จะช่วยทำให้ลักษณะชีวิตหลายสิ่งหลายอย่างของพ่อแม่สามารถสืบทอดไปสู่ลูกได้

กล่าวโดยสรุป "เพศ" คือตัวแปรที่ทำหน้าที่จำแนกระหว่าง รูปร่าง ลักษณะที่ทำให้รู้ว่าหญิงหรือชาย ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคล ไม่ว่าจะในด้านรูปร่างลักษณะ หรือแม้แต่ด้านความรู้สึกด้านความคิด เป็นต้น ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานว่านักศึกษาที่มีเพศต่างกันจะมีปัญหาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแตกต่างกัน

4.2 ชั้นปี หมายถึง ระดับการศึกษาของนักศึกษา ซึ่งโดยทั่วไปนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จะมีอยู่ด้วยกัน 4 ระดับ คือ ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้วนักศึกษาในแต่ละชั้นปีจะมีอายุแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จะมีอายุแตกต่างกันถึง 4 ปี ซึ่งความแตกต่างของอายุจะมีผลให้เกิดความแตกต่างของประสบการณ์ และมุมมองที่บุคคลมีต่อสภาพแวดล้อม และบรรยากาศที่ประสบ อีกประการหนึ่งคือนักศึกษาที่เริ่มเข้ารับการศึกษาในสถานศึกษาใหม่ ย่อมต้องมีการปรับตัว และการยอมรับสิ่งใหม่ๆ แตกต่างจากนักศึกษาที่อยู่ในสถานศึกษานั้นเป็นเวลาที่ยาวนานกว่า จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานว่า นักศึกษาชั้นปีต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจแตกต่างกัน

4.3 สาขาที่ศึกษา หมายถึง สาขาต่าง ๆ ที่จัดการสอนในระดับปริญญาตรีของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งคณะฯ ได้จัดดำเนินการสอน 5 สาขาวิชา ดังนี้

1. สาขาวิชาการจัดการ
2. สาขาวิชาการตลาด
3. สาขาวิชาการบัญชี
4. สาขาวิชาระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์
5. สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ

จะเห็นได้ว่า แต่ละสาขาดังกล่าวข้างต้นมีเอกลักษณ์ และความโดดเด่นเฉพาะตัว ยกตัวอย่าง เช่น สาขาวิชาการบัญชีจะมีลักษณะแตกต่างจากสาขาวิชาการตลาด โดยผู้ที่ศึกษาในแต่ละสาขาวิชาจะมีบุคลิกภาพ แนวคิด และความสนใจที่แตกต่างกัน นอกจากนี้นักศึกษาที่เรียนในแต่ละสาขาวิชาจะได้เรียนกับอาจารย์แต่ละกลุ่ม ที่มุ่งการให้ความรู้และการฝึกทักษะที่แตกต่างกันในแต่ละสาขาวิชา จึงทำให้ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจแตกต่างกัน

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในปีการศึกษา 2551 จำนวนทั้งสิ้น 3,015 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในปีการศึกษา 2551 จำนวนทั้งสิ้น 341 คน ซึ่งได้จากการเปิดตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie & Morgan (อ้างถึงใน สุจิตรา บุญยรัตนพันธุ์. 2534 : 176 -177)

การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบ่งชั้นตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) จำแนกตามชั้นปี ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นปี ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	นักศึกษา (คน)	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ชั้นปีที่ 1	1,262	143
ชั้นปีที่ 2	902	102
ชั้นปีที่ 3	394	44
ชั้นปีที่ 4	457	52
รวม	3,015	341

ที่มาของข้อมูลประชากร : กองนโยบายและแผน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 2551.

เมื่อได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาในแต่ละชั้นปีแล้ว จึงดำเนินการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาตามขนาดที่กำหนด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แบบสอบถามนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาของการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ และ 2) แบบสอบถามความต้องการของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ

1. แบบสอบถามนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาของการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาของการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scales) 5 ระดับ คือ มีลักษณะ/พฤติกรรมดังกล่าวมากที่สุด มีลักษณะ/พฤติกรรมดังกล่าวมาก มีลักษณะ/พฤติกรรมดังกล่าวปานกลาง มีลักษณะ/พฤติกรรมดังกล่าวน้อย/นานๆครั้ง มีลักษณะ/พฤติกรรมดังกล่าวน้อยที่สุด/แทบไม่มี โดยสอบถามนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดการศึกษา 7 ด้าน ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งสิ้น 59 ข้อ ดังนี้

1. ด้านผู้สอน จะเกี่ยวข้องกับความรู้ความสามารถ และบทบาทหน้าที่ของความเป็นครู ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 9 ข้อ
2. ด้านเนื้อหาสาระของสิ่งที่เรียน จะเกี่ยวข้องกับความรู้ความถูกต้อง ความทันสมัย และประโยชน์ที่ได้รับ ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 6 ข้อ
3. ด้านเทคนิควิธีการสอน จะเกี่ยวข้องกับทักษะในการสอน และการจัดชั้นเรียนที่ตอบสนองความต้องการตามธรรมชาติของผู้เรียน ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 8 ข้อ
4. ด้านการวัดและการประเมินผล จะเกี่ยวข้องกับเทคนิคการวัดและประเมินผลที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้ ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 6 ข้อ
5. ด้านการจัดการเรียนการสอน จะเกี่ยวข้องกับงานส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนของคณะ ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 8 ข้อ
6. ด้านอาคารสถานที่ จะเกี่ยวข้องกับความสะดวก ความเหมาะสม และความสะอาดของอาคารสถานที่เรียน ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 15 ข้อ
7. สื่อทัศนูปกรณ์และบริการ จะเกี่ยวข้องกับสื่อการสอน ตำราเรียน และวัสดุอุปกรณ์ ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 7 ข้อ

วิธีการสร้างแบบสอบถาม

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และหลักการของการจัดการศึกษา และปัญหาในการจัดการศึกษา จากตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ

2. วิเคราะห์การจัดการศึกษาออกเป็น 7 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้สอน ด้านเนื้อหาสาระที่สอน ด้านเทคนิควิธีการสอน ด้านการวัดและการประเมินผล ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ และด้านโสตทัศนูปกรณ์และบริการ

3. สร้างข้อคำถามเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในแต่ละด้าน ให้ครอบคลุมเนื้อหาสาระของด้านนั้น ๆ

4. ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 3 ท่าน (รายนามดังในภาคผนวก ก) พิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องเหมาะสมของภาษา จากนั้นปรับปรุงแก้ไข และเพิ่มเติมบางส่วนของบทพร้อมตามที่ได้รับคำแนะนำ

4.2 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา แต่มิใช่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในภาษา และคำชี้แจงต่าง ๆ ตลอดจนเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามจำแนกเป็นรายด้าน และความเชื่อมั่นรวม โดยวิธีวิเคราะห์ความมั่นคงภายใน (Internal consistency) ใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (Cronbach's Alpha Coefficient) ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม จำแนกเป็นรายด้าน และค่าความเชื่อมั่นรวม

การจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ	ค่าความเชื่อมั่น
ด้านผู้สอน	0.78
ด้านเนื้อหาสาระที่สอน	0.79
ด้านเทคนิควิธีการสอน	0.76
ด้านการวัดและการประเมินผล	0.75
ด้านการจัดการเรียนการสอน	0.77
ด้านอาคารสถานที่	0.81
ด้านโสตทัศนูปกรณ์และบริการ	0.78
รวมทั้งฉบับ	0.80

5. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยที่กำหนดไว้

2. แบบสอบถามความต้องการของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามความต้องการของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 7 ข้อ

วิธีการสร้างแบบสอบถาม

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และหลักการของการจัดการศึกษา และความต้องการในการจัดการศึกษา จากตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ
2. วิเคราะห์การจัดการศึกษาออกเป็น 7 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้สอน ด้านเนื้อหาสาระที่สอน ด้านเทคนิควิธีการสอน ด้านการวัดและการประเมินผล ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ และด้านโสตทัศนอุปกรณ์และบริการ
3. สร้างข้อคำถามเกี่ยวกับความต้องการในการจัดการศึกษาแต่ละด้าน
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 3 ท่าน (รายงานดังในภาคผนวก ก) พิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความถูกต้องเหมาะสมของภาษา จากนั้นปรับปรุงแก้ไข และเพิ่มเติมบางส่วนของข้อคำถามที่ได้รับการแนะนำ
5. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัย

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาของการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ ไปให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 341 คน ทำด้วยตนเอง โดยอธิบายวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่จะได้รับจากการให้ข้อมูลของนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจความสำคัญของการวิจัยและตั้งใจตอบแบบสอบถามมากขึ้น จากการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาทำ จำนวนทั้งสิ้น 341 ชุด พบว่าคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามมีความสมบูรณ์และสามารถนำมาวิเคราะห์ได้ทั้งหมด

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for Social Science : SPSS for Window)

แบบสอบถามนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาของการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. การเตรียมก่อนวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 การตรวจให้คะแนนในแต่ละหัวข้อ ดังนี้

มีลักษณะ/พฤติกรรมดังกล่าวมากที่สุด	ให้คะแนน	5
มีลักษณะ/พฤติกรรมดังกล่าวมาก	ให้คะแนน	4
มีลักษณะ/พฤติกรรมดังกล่าวปานกลาง	ให้คะแนน	3
มีลักษณะ/พฤติกรรมดังกล่าวน้อย/นาน ๆ ครั้ง	ให้คะแนน	2
มีลักษณะ/พฤติกรรมดังกล่าวน้อยที่สุด/แทบไม่มี	ให้คะแนน	1

บันทึกข้อมูลรหัสซึ่งใช้แทนคำตอบลงในตารางใส่ข้อมูลของโปรแกรม SPSS for Window เพื่อทำการวิเคราะห์ต่อไป

2. คำนวณและวิเคราะห์ค่าต่าง ๆ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 คำนวณค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของปัญหาการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ

การแปลความหมายของคะแนนลักษณะ/พฤติกรรมปัญหาในการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ

4.5 ขึ้นไป	หมายถึง	มีลักษณะ/พฤติกรรมดังกล่าวมากที่สุด
4.49 – 3.50	หมายถึง	มีลักษณะ/พฤติกรรมดังกล่าวมาก
3.49 – 2.50	หมายถึง	มีลักษณะ/พฤติกรรมดังกล่าวปานกลาง
2.49 – 1.50	หมายถึง	มีลักษณะ/พฤติกรรมดังกล่าวน้อย/นาน ๆ ครั้ง
ต่ำกว่า 1.50	หมายถึง	มีลักษณะ/พฤติกรรมดังกล่าวน้อยที่สุด/แทบไม่มี

2.2 วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ โดยใช้ค่า T

2.3 วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปี และสาขาวิชา โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

2.4 ในกรณีที่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Sheffe

แบบสอบถามความต้องการของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยการหาค่าความถี่ของคำตอบเกี่ยวกับความต้องการของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจในแต่ละด้าน

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแยกเสนอตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ ชั้นปี และสาขาวิชา

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ปัญหาของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัญหาของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ

จำแนกตามตัวแปรเพศ ชั้นปี และสาขาวิชา

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะ

บริหารธุรกิจ

ตอนที่ 1 ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา จำแนกตามเพศ ชั้นปี และสาขาวิชา

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ จำนวนทั้งสิ้น 341 คน
จำแนกตามเพศ ชั้นปี และสาขาวิชา ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ ชั้นปี และสาขาวิชา

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	90	26.40
หญิง	251	73.60
รวม	341	100
ชั้นปี		
ชั้นปีที่ 1	143	41.90
ชั้นปีที่ 2	102	29.90
ชั้นปีที่ 3	44	12.90
ชั้นปีที่ 4	52	15.20
รวม	341	100

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สาขาวิชาที่ศึกษา		
สาขาวิชาการจัดการ	46	13.50
สาขาวิชาการตลาด	104	30.50
สาขาวิชาการบัญชี	122	35.80
สาขาวิชาระบบสารสนเทศ	47	13.80
สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ	22	6.50
รวม	341	100

จากตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. เพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 73.60
2. ชั้นปี พบว่า ส่วนใหญ่เป็นชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 41.90
3. สาขาวิชา พบว่า ส่วนใหญ่เรียนสาขาวิชาการบัญชี คิดเป็นร้อยละ 35.80

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ปัญหาของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ

2.1 ปัญหาของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ จำแนกเป็น
รายด้านและภาพรวม

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีลักษณะ/พฤติกรรมในด้านนั้น ๆ
และในภาพรวม

ด้านของลักษณะ/พฤติกรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ผู้สอน	3.71	0.51	มาก
เนื้อหา	3.64	0.50	มาก
วิธีสอน	3.61	0.59	มาก
การวัดและประเมินผล	3.46	0.64	ปานกลาง
การจัดการเรียนการสอน	3.32	0.64	ปานกลาง
อาคารสถานที่	2.73	0.80	ปานกลาง
โสตทัศนอุปกรณ์และบริการ	3.20	0.70	ปานกลาง
รวม	3.38	0.46	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 พบว่า ด้านผู้สอน เนื้อหา และวิธีสอน มีลักษณะที่ดีในระดับมาก ในขณะที่ด้านการวัดและการประเมินผล การจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ และสื่อทัศนูปกรณ์ มีลักษณะที่ดีในระดับปานกลาง สำหรับด้านที่ได้รับคะแนนจากการประเมินมากที่สุด ได้แก่ ด้านผู้สอน ($\bar{X} = 3.71$, S.D.= 0.51) และด้านที่ได้รับคะแนนจากการประเมินน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านอาคารสถานที่ ($\bar{X} = 2.73$, S.D.= 0.80)

2.2 ปัญหาของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ จำแนกเป็นรายด้าน

2.2.1 ด้านผู้สอน

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีลักษณะ/พฤติกรรมด้านผู้สอน

ลักษณะ/พฤติกรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. มีความรู้ ความสามารถตรงตามรายวิชาที่สอน	3.79	0.71	มาก
2. มีความสามารถในการสอน	3.74	0.70	มาก
3. มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม	3.80	0.67	มาก
4. มีความรับผิดชอบต่อนักศึกษา	3.84	0.69	มาก
5. มีความรัก และเข้าใจนักศึกษา	3.54	0.79	มาก
6. มีความตรงต่อเวลา	3.75	0.74	มาก
7. มีเวลาให้นักศึกษาเข้าพบเพื่อขอคำแนะนำ	3.41	0.84	ปานกลาง
8. มีสัมพันธภาพที่ดีกับนักศึกษา	3.74	0.76	มาก
9. มีการเตรียมการสอนที่ดี	3.75	0.73	มาก
รวม	3.71	0.51	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้สอนมีลักษณะ/พฤติกรรมที่ดีในระดับมากทุกข้อ ยกเว้นการมีเวลาให้นักศึกษาเข้าพบเพื่อขอคำแนะนำ มีอยู่ในระดับปานกลาง และได้รับคะแนนจากการประเมินน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.41$, S.D. = 0.84) สำหรับข้อที่ได้รับคะแนนจากการประเมินมากที่สุด ได้แก่ มีความรับผิดชอบต่อนักศึกษา และบุคลิกภาพที่เหมาะสม ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.69 และ $\bar{X} = 3.80$ S.D. = 0.67 ตามลำดับ)

2.2.2 ด้านเนื้อหา

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีลักษณะ/พฤติกรรมด้านเนื้อหา

ลักษณะ/พฤติกรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. มีเนื้อหาที่ซ้ำซ้อน	3.26	0.80	ปานกลาง
2. มีความเป็นไปได้ที่จะนำมาใช้ในชีวิตจริง	3.62	0.72	มาก
3. มีประโยชน์	3.90	0.68	มาก
4. มีความครบถ้วน และครอบคลุม	3.71	0.68	มาก
5. มีความทันสมัย	3.63	0.78	มาก
6. มีความยากเหมาะสมกับระดับการศึกษา	3.77	0.73	มาก
รวม	3.65	0.50	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า เนื้อหาสาระมีลักษณะที่ดีในระดับมากทุกข้อ ยกเว้น การมีความซ้ำซ้อนของเนื้อหา มีอยู่ในระดับปานกลาง และได้รับคะแนนจากการประเมินน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = 0.80) สำหรับข้อที่ได้รับคะแนนจากการประเมินมากที่สุด ได้แก่ เนื้อหาที่มีประโยชน์ ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.68)

2.2.3 ด้านวิธีสอน

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีลักษณะ/พฤติกรรมด้านวิธีสอน

ลักษณะ/พฤติกรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	3.70	0.72	มาก
2. เปิดโอกาสให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติในสิ่งที่เรียน	3.60	0.81	มาก
3. ช่วยเหลือนักศึกษาที่เรียนช้า และมีปัญหา รวมทั้งส่งเสริมนักศึกษาที่เรียนดี	3.40	0.89	ปานกลาง
4. มีการฝึกให้นักศึกษาทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม	3.78	0.79	มาก
5. เปิดโอกาสให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนนักศึกษา และอาจารย์	3.61	0.77	มาก
6. ใช้สื่อประกอบการสอน	3.62	0.82	มาก
7. กระตุ้นให้นักศึกษาค้นคว้านอกห้องเรียน	3.51	0.84	มาก
8. ใช้วิธีสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา	3.65	0.70	มาก
รวม	3.61	0.59	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่า วิธีสอนมีลักษณะที่ดีในระดับมากทุกข้อ ยกเว้น การช่วยเหลือนักศึกษาที่เรียนช้า และมีปัญหา รวมทั้งส่งเสริมนักศึกษาที่เรียนดี อยู่ในระดับปานกลาง และได้รับคะแนนจากการประเมินน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = 0.88) โดยข้อที่ได้รับคะแนนจากการประเมินมากที่สุด ได้แก่ มีการฝึกให้นักศึกษาทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.79)

2.2.4 ด้านการวัดและประเมินผล

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีลักษณะ/พฤติกรรมด้านการวัดและประเมินผล

ลักษณะ/พฤติกรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. มีเกณฑ์ในการวัดผลที่ชัดเจน	3.57	0.68	มาก
2. ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดผล	3.35	1.93	ปานกลาง
3. มีการวัดผลตรงตามเนื้อหาที่เรียน	3.56	0.69	มาก
4. ใช้วิธีการที่หลากหลายในการวัดผล	3.41	0.72	ปานกลาง
5. มีการวัดผลบ่อยครั้ง	3.44	0.79	ปานกลาง
6. มีการชี้แนะเพื่อให้ผู้เรียนปรับปรุงตนเองภายหลังจากการวัดผลทุกครั้ง	3.44	0.81	ปานกลาง
รวม	3.46	0.64	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 พบว่า การวัดและประเมินผลมีลักษณะที่ดีในระดับปานกลางทุกข้อ ยกเว้น มีเกณฑ์ในการวัดผลที่ชัดเจน และการวัดผลตรงตามเนื้อหาที่เรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = 0.68 $\bar{X} = 3.56$, S.D. = 0.69 ตามลำดับ) สำหรับข้อที่ได้รับคะแนนจากการประเมินน้อยที่สุด ได้แก่ การให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดผล และการใช้วิธีการที่หลากหลายในการวัดผล ($\bar{X} = 3.35$, S.D. = 1.93 $\bar{X} = 3.41$, S.D. = 0.72 ตามลำดับ)

2.2.5 ด้านการจัดการเรียนการสอน

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีลักษณะ/พฤติกรรมด้านการจัดการเรียนการสอน

ลักษณะ/พฤติกรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. จำนวนหน่วยกิตเพียงพอและเหมาะสม	3.65	0.71	มาก
2. มีการแนะแนวหรือปฐมนิเทศนักศึกษาก่อนการลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาค	3.38	0.88	ปานกลาง
3. มีขั้นตอนการลงทะเบียนที่เหมาะสม	3.33	0.85	ปานกลาง
4. มีการจัดตารางสอนในแต่ละภาคการศึกษาที่เหมาะสม	3.36	0.87	ปานกลาง
5. มีการจัดลำดับก่อนหลังของรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษาเป็นอย่างดี	3.35	0.84	ปานกลาง
6. มีการจัดการส่งเสริมกิจกรรมเพื่อพัฒนาชุมชน	3.13	0.91	ปานกลาง
7. มีกิจกรรมร่วมมือกับสถานประกอบการหรือหน่วยงานอื่น	3.13	0.99	ปานกลาง
8. มีการฝึกงานที่เหมาะสม	3.26	0.88	ปานกลาง
รวม	3.32	0.64	ปานกลาง

จากตารางที่ 9 พบว่า การจัดการเรียนการสอนมีลักษณะที่ดีในระดับปานกลางทุกข้อ ยกเว้น จำนวนหน่วยกิตเพียงพอและเหมาะสม อยู่ในระดับมาก และได้รับคะแนนจากการประเมินสูงสุด ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 0.71) สำหรับข้อที่ได้รับคะแนนจากการประเมินน้อยที่สุด ได้แก่ มีการจัดการส่งเสริมกิจกรรมเพื่อพัฒนาชุมชน และการมีกิจกรรมร่วมมือกับสถานประกอบการหรือหน่วยงานอื่น รวมทั้งมีการฝึกงานที่เหมาะสม ($\bar{X} = 3.13$, S.D. = 0.91 $\bar{X} = 3.13$, S.D. = 0.99 $\bar{X} = 3.26$, S.D. = 0.88 ตามลำดับ)

2.2.6 ด้านอาคารสถานที่

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีลักษณะ/พฤติกรรมด้านอาคารสถานที่

ลักษณะ/พฤติกรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. มีอาคารเรียนเพียงพอ และเหมาะสม	2.99	1.00	ปานกลาง
2. มีห้องเรียนเพียงพอ และเหมาะสม	2.98	1.04	ปานกลาง
3. มีห้องปฏิบัติการเพียงพอ และเหมาะสม	2.87	0.99	ปานกลาง
4. มีห้องคอมพิวเตอร์เพียงพอ และเหมาะสม	2.74	1.03	ปานกลาง
5. มีโรงประลอง/โรงฝึกงานเพียงพอ และเหมาะสม	2.69	1.03	ปานกลาง
6. มีห้องน้ำเพียงพอ และสะอาด	2.56	1.17	ปานกลาง
7. มีห้องสมุดเพียงพอ และเหมาะสม	2.98	1.00	ปานกลาง
8. มีโรงอาหารที่ดี และสะอาด	2.95	0.96	ปานกลาง
9. มีสนามกีฬาเพียงพอ และเหมาะสม	2.28	1.08	น้อย
10. มีที่อ่านหนังสือ และนั่งพักผ่อนเพียงพอ และ สะดวกสบาย	2.54	1.06	ปานกลาง
11. มีห้องแนะแนวเพียงพอ และเหมาะสม	2.62	1.04	ปานกลาง
12. มีห้องพยาบาลเพียงพอ และเหมาะสม	2.99	0.93	ปานกลาง
13. มีโรงยิมเพียงพอ และเหมาะสม	2.40	1.08	น้อย
14. มีห้องกิจการนักศึกษาเพียงพอ และเหมาะสม	2.64	1.00	ปานกลาง
รวม	2.73	0.80	ปานกลาง

จากตารางที่ 10 พบว่า อาคารสถานที่ที่มีลักษณะที่ดีในระดับปานกลางเกือบทุกข้อ ยกเว้น มีสนามกีฬา และโรงยิมที่เพียงพอ และเหมาะสม ได้รับการประเมินในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.28$, S.D. = 1.08 $\bar{X} = 2.40$, S.D. = 1.08 ตามลำดับ)

2.2.7 ด้านไอศตัทศนุปรกรณและบรการ

ตารางที่ 11 ค่าเฉลย ส่วนเบยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีลักษณะ/พฤตกรรณด้าน
ไอศตัทศนุปรกรณและบรการ

ลักษณะ/พฤตกรรณ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. มีไอศตัทศนุปรกรณ (เช่น เครองฉายภาพข้มศรระ หุนจ้าลอง วรตัทศนุ)	3.11	1.00	ปานกลาง
2. เอกสารประกอบการเรยยน	3.48	0.83	ปานกลาง
2.1 มีเบความรู้ (Information)	3.46	0.79	ปานกลาง
2.2 มีเบงาน (Job Sheet) ประกอบการสอน	3.45	0.81	ปานกลาง
3. มีตำรารากษาไทยในหองสมุดเพยงพอ และท้นสมย	3.15	0.97	ปานกลาง
4. มีตำรารากษารงฤชเพยงพอ และท้นสมย	3.12	0.94	ปานกลาง
5. เทคโนโลยรที่นำมาใช้ประกอบการเรยยนการสอน	3.21	0.91	ปานกลาง
5.1 มีเครองมือเพยงพอ และอยุในสภาพด	3.10	0.93	ปานกลาง
5.2 มีเครองจกรเพยงพอ และอยุในสภาพด	3.04	0.96	ปานกลาง
5.3 มีอุปกรณเพยงพอ และอยุในสภาพด	3.09	0.95	ปานกลาง
6. มีวศดุฝรเพยงพอ และใช้ได้สะดวก	2.99	0.91	ปานกลาง
รวม	3.20	0.70	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 พบว่า ไอศตัทศนุปรกรณและบรการมีลักษณะที่ดในระดบปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่ได้คะแนนจากการประเมินสูงที่สุด ได้แก่ เอกสารประกอบการเรยยน ($\bar{X} = 3.48$, S.D. = 0.83) สำหรับข้อที่ได้รับคะแนนจากการประเมินน้อยที่สุด ได้แก่ มีวศดุฝรเพยงพอ และใช้ได้สะดวก และมีเครองจกรเพยงพอ และอยุในสภาพด ($\bar{X} = 2.99$, S.D. = 0.91 และ $\bar{X} = 3.04$, S.D. = 0.96 ตามล้าดบ)

ตอนที่ 3 การวคราะห์ปัญหาของนกรศษที่มดต่อการจตุการศษของคณะบรการธุรกิจ จ้าแนกตามตัวแปรเพศ ช้ันปี และสาขาวิชา

3.1 การวคราะห์ปัญหาของนกรศษที่มดต่อการจตุการศษของคณะบรการธุรกิจ จ้าแนกตามตัวแปรเพศ

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ
7 ด้าน และคะแนนรวม จำแนกตามเพศ

การจัดการศึกษา	เพศหญิง		เพศชาย		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ด้านผู้สอน	3.7.2	0.48	3.67	0.60	0.75
ด้านเนื้อหา	3.67	0.49	3.60	0.54	1.16
ด้านวิธีสอน	3.61	0.56	3.60	0.67	0.12
ด้านการวัดและการประเมินผล	3.44	0.54	3.52	0.87	-0.88
ด้านการเรียนการสอน	3.30	0.62	3.39	0.69	-1.21
ด้านอาคารสถานที่	2.66	0.80	2.92	0.77	-2.75**
ด้านสื่อทัศนูปกรณ์และบริการ	3.17	0.68	3.28	0.76	-1.26
รวม	3.37	0.43	3.43	0.52	-1.09

** $p < .01$

จากตารางที่ 12 โดยรวม พบว่านักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีเพียงด้านเดียวที่นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 คือ ด้านอาคารสถานที่ โดยนักศึกษาเพศชายมีปัญหาด้านดังกล่าวมากกว่าเพศหญิง

3.2 การวิเคราะห์ปัญหาของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ จำแนกตามตัวแปรชั้นปี

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบความแตกต่างภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่มของปัญหาของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ จำแนกตามชั้นปี

การจัดการศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F
ด้านผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.31	0.10	0.39
	ภายในกลุ่ม	337	89.18	0.27	
	รวม	340	89.50		
ด้านเนื้อหา	ระหว่างกลุ่ม	3	3.66	1.22	5.05**
	ภายในกลุ่ม	337	81.48	0.24	
	รวม	340	85.14		
ด้านวิธีสอน	ระหว่างกลุ่ม	3	2.76	0.92	2.68*
	ภายในกลุ่ม	337	115.85	0.34	
	รวม	340	118.61		
ด้านการวัดและการประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	3	0.87	0.29	0.70
	ภายในกลุ่ม	337	138.56	0.41	
	รวม	340	139.42		
ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	3	8.69	2.90	7.55**
	ภายในกลุ่ม	337	129.24	0.38	
	รวม	340	137.93		
ด้านอาคารสถานที่	ระหว่างกลุ่ม	3	16.91	5.64	9.43**
	ภายในกลุ่ม	337	201.47	0.60	
	รวม	340	218.38		
ด้านโสตทัศนูปกรณ์และบริการ	ระหว่างกลุ่ม	3	6.36	2.12	4.45*
	ภายในกลุ่ม	337	160.78	0.48	
	รวม	340	167.14		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.95	0.32	1.52
	ภายในกลุ่ม	337	70.07	0.21	
	รวม	340	71.01		

* $p < .05$, ** $p < .01$

ตารางที่ 13 จากการเปรียบเทียบนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 พบว่า นักศึกษามีปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ ด้านวิธีสอน และสื่อทัศนูปกรณ์ฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาด้านเนื้อหา การจัดการเรียนการสอน และอาคารสถานที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านผู้สอน การวัดและการประเมินผล และภาพรวมไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบปัญหาในด้านที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติข้างต้นเป็นรายคู่ โดยวิธีของ Sheffe พบความแตกต่างเฉพาะด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ และสื่อทัศนูปกรณ์ฯ เท่านั้น โดยปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ด้านเนื้อหา

ตารางที่ 14 การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ ด้านเนื้อหา จำแนกเป็นรายคู่

ชั้นปี	ปี 1 $\bar{X} = 3.60$	ปี 2 $\bar{X} = 3.59$	ปี 3 $\bar{X} = 3.66$	ปี 4 $\bar{X} = 3.89$
ปี 1 $\bar{X} = 3.60$				-0.29*
ปี 2 $\bar{X} = 3.59$				
ปี 3 $\bar{X} = 3.66$				
ปี 4 $\bar{X} = 3.89$				

* $p < .05$

จากผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ดังตารางที่ 14 พบว่า ปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ ด้านเนื้อหา ของนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 และปีที่ 4 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 เห็นว่า ด้านเนื้อหาคณะบริหารธุรกิจ มีความเหมาะสมมากกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 อย่างไรก็ตาม ไม่พบความแตกต่างในปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ ด้านเนื้อหาระหว่างนักศึกษาระดับชั้นปีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านการจัดการเรียนการสอน

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ
ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกเป็นรายคู่

ชั้นปี	ปี 1 $\bar{X} = 3.47$	ปี 2 $\bar{X} = 3.30$	ปี 3 $\bar{X} = 3.29$	ปี 4 $\bar{X} = 2.99$
ปี 1 $\bar{X} = 3.47$				0.47*
ปี 2 $\bar{X} = 3.30$				0.31*
ปี 3 $\bar{X} = 3.29$				
ปี 4 $\bar{X} = 2.99$				

* $p < .05$

จากผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ดังตารางที่ 15 พบว่า ปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ ด้านการจัดการเรียนการสอน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 4 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ มีความเหมาะสมมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 อย่างไรก็ตาม ไม่พบความแตกต่างในปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ ด้านการจัดการเรียนการสอนระหว่างนักศึกษาชั้นปีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านอาคารสถานที่

ตารางที่ 16 การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ
ด้านอาคารสถานที่ จำแนกเป็นรายคู่

ชั้นปี	ปี 1 $\bar{X} = 2.86$	ปี 2 $\bar{X} = 2.81$	ปี 3 $\bar{X} = 2.73$	ปี 4 $\bar{X} = 2.21$
ปี 1 $\bar{X} = 2.86$				0.64*
ปี 2 $\bar{X} = 2.81$				0.60*
ปี 3 $\bar{X} = 2.73$				0.52*
ปี 4 $\bar{X} = 2.21$				

* $p < .05$

จากผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ดังตารางที่ 16 พบว่า ปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ ด้านอาคารสถานที่ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 4, ชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 4 และปีที่ 3 กับชั้นปีที่ 4 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีที่ 2 และปีที่ 3 เห็นว่าอาคารสถานที่ของคณะบริหารธุรกิจ มีความเหมาะสมมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 อย่างไรก็ตาม ไม่พบความแตกต่างในปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ ด้านอาคารสถานที่ระหว่างนักศึกษาชั้นปีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านสารสนเทศระบบและบริการ

ตารางที่ 17 การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ
ด้านสารสนเทศระบบและบริการ จำแนกเป็นรายคู่

ชั้นปี	ปี 1 $\bar{X} = 3.32$	ปี 2 $\bar{X} = 3.18$	ปี 3 $\bar{X} = 3.20$	ปี 4 $\bar{X} = 2.91$
ปี 1 $\bar{X} = 3.32$				0.41*
ปี 2 $\bar{X} = 3.18$				
ปี 3 $\bar{X} = 3.20$				
ปี 4 $\bar{X} = 2.91$				

* $p < .05$

จากผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ดังตารางที่ 17 พบว่า ปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ ด้านสารสนเทศระบบและบริการ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 4 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เห็นว่าด้านสารสนเทศระบบและบริการ ของคณะบริหารธุรกิจ มีความเหมาะสมมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 อย่างไรก็ตาม ไม่พบความแตกต่างในปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ ด้านสารสนเทศระบบและบริการ ระหว่างนักศึกษาชั้นปีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 การวิเคราะห์ปัญหาของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจจำแนกตามสาขาวิชา

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบความแตกต่างภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่มของปัญหาของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ จำแนกตามสาขาวิชา

การจัดการศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F
ด้านผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	4	2.21	0.55	2.13
	ภายในกลุ่ม	336	87.29	0.26	
	รวม	340	89.50		
ด้านเนื้อหา	ระหว่างกลุ่ม	4	4.19	1.05	4.35**
	ภายในกลุ่ม	336	80.95	0.24	
	รวม	340	85.14		
ด้านวิธีสอน	ระหว่างกลุ่ม	4	12.52	3.13	9.91**
	ภายในกลุ่ม	336	106.08	0.32	
	รวม	340	118.61		
ด้านการวัดและการประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	4	2.20	0.55	1.35
	ภายในกลุ่ม	336	137.23	0.41	
	รวม	340	139.42		
ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	4	80.8	2.02	5.23**
	ภายในกลุ่ม	336	129.85	0.39	
	รวม	340	137.93		
ด้านอาคารสถานที่	ระหว่างกลุ่ม	4	6.75	1.69	2.68*
	ภายในกลุ่ม	336	211.63	0.63	
	รวม	340	218.38		
ด้านวัสดุอุปกรณ์และบริการ	ระหว่างกลุ่ม	4	3.57	0.89	1.83
	ภายในกลุ่ม	336	163.57	0.49	
	รวม	340	167.14		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4	3.65	0.91	4.55**
	ภายในกลุ่ม	336	67.96	0.20	
	รวม	340	71.01		

* $p < .05$, ** $p < .01$

ตารางที่ 18 จากการเปรียบเทียบ พบว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างก็มีปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ ด้านอาคารสถานที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาด้านเนื้อหา วิธีสอน การจัดการเรียนการสอน และโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านผู้สอน ด้านการวัดและการประเมินผล และสื่อกิจกรรมและบริการ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบปัญหาในด้านที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติข้างต้นเป็นรายคู่ โดยวิธีของ Sheffe พบความแตกต่างเฉพาะด้านเนื้อหา วิธีสอน การจัดการเรียนการสอน และโดยรวมเท่านั้น โดยปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ด้านเนื้อหา

ตารางที่ 19 การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ ด้านเนื้อหา จำแนกเป็นรายคู่

สาขาวิชา	การจัดการ $\bar{X} = 3.61$	การตลาด $\bar{X} = 3.56$	การบัญชี $\bar{X} = 3.78$	สารสนเทศฯ $\bar{X} = 3.50$	อังกฤษธุรกิจ $\bar{X} = 3.71$
การจัดการ $\bar{X} = 3.61$					
การตลาด $\bar{X} = 3.56$			-0.22*		
การบัญชี $\bar{X} = 3.78$				0.29*	
สารสนเทศฯ $\bar{X} = 3.50$					
อังกฤษธุรกิจ $\bar{X} = 3.71$					

* $p < .05$

จากผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ดังตารางที่ 19 พบว่า ปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ ด้านเนื้อหา ของนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบัญชีกับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาดและสาขาวิชาระบบสารสนเทศ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบัญชี เห็นว่าเนื้อหาของคณะบริหารธุรกิจ มีความเหมาะสมมากกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาดและสาขาวิชาระบบสารสนเทศ อย่างไรก็ตาม ไม่พบความแตกต่างของปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาด้านเนื้อหาของนักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านวิธีสอน

ตารางที่ 20 การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ
ด้านวิธีสอน จำแนกเป็นรายคู่

สาขาวิชา	การจัดการ $\bar{X} = 3.66$	การตลาด $\bar{X} = 3.55$	การบัญชี $\bar{X} = 3.79$	สารสนเทศฯ $\bar{X} = 3.20$	อังกฤษธุรกิจ $\bar{X} = 3.67$
การจัดการ $\bar{X} = 3.66$				0.47*	
การตลาด $\bar{X} = 3.55$			-0.24*	0.35*	
การบัญชี $\bar{X} = 3.79$				0.59*	
สารสนเทศฯ $\bar{X} = 3.20$					
อังกฤษธุรกิจ $\bar{X} = 3.67$				0.47*	

* $p < .05$

จากผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ดังตารางที่ 20 พบว่า ปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ ด้านวิธีการสอน ของนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาระบบสารสนเทศ กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ การตลาด การบัญชี และภาษาอังกฤษธุรกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ การตลาด การบัญชี และภาษาอังกฤษธุรกิจ เห็นว่าวิธีสอนของคณะบริหารธุรกิจ มีความเหมาะสมมากกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาระบบสารสนเทศ นอกจากนี้ พบว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบัญชี กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด มีปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาด้านวิธีสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบัญชี เห็นว่าวิธีสอนของคณะบริหารธุรกิจ มีความเหมาะสมมากกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด อย่างไรก็ตาม ไม่พบความแตกต่างของปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาด้านวิธีการสอน ของนักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านการจัดการเรียนการสอน

ตารางที่ 21 การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ
ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกเป็นรายคู่

สาขาวิชา	การจัดการ $\bar{X} = 3.39$	การตลาด $\bar{X} = 3.40$	การบัญชี $\bar{X} = 3.32$	สารสนเทศฯ $\bar{X} = 2.97$	อังกฤษธุรกิจ $\bar{X} = 3.56$
การจัดการ $\bar{X} = 3.39$				0.42*	
การตลาด $\bar{X} = 3.40$				0.44*	
การบัญชี $\bar{X} = 3.32$				0.35*	
สารสนเทศฯ $\bar{X} = 2.97$					
อังกฤษธุรกิจ $\bar{X} = 3.56$				0.59*	

* $p < .05$

จากผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ดังตารางที่ 21 พบว่า ปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจด้านการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ การตลาด การบัญชี และภาษาอังกฤษธุรกิจ กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาระบบสารสนเทศ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ การตลาด การบัญชี และภาษาอังกฤษธุรกิจ เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจด้านการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมมากกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาระบบสารสนเทศ อย่างไรก็ตาม ไม่พบความแตกต่างของปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาด้านวิธีการสอน ของนักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ภาพรวม

ตารางที่ 22 การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ โดยภาพรวม จำแนกเป็นรายคู่

สาขาวิชา	การจัดการ $\bar{X} = 3.43$	การตลาด $\bar{X} = 3.37$	การบัญชี $\bar{X} = 3.44$	สารสนเทศฯ $\bar{X} = 3.14$	อังกฤษธุรกิจ $\bar{X} = 3.51$
การจัดการ $\bar{X} = 3.43$				0.29*	
การตลาด $\bar{X} = 3.37$					
การบัญชี $\bar{X} = 3.44$				0.30*	
สารสนเทศฯ $\bar{X} = 3.14$					
อังกฤษธุรกิจ $\bar{X} = 3.51$				0.37*	

* $p < .05$

จากผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ดังตารางที่ 22 พบว่า ปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจในภาพรวม ของนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ การบัญชี และภาษาอังกฤษธุรกิจ กับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาระบบสารสนเทศ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ การบัญชี และภาษาอังกฤษธุรกิจ เห็นว่าปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจในภาพรวมมีความเหมาะสมมากกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาระบบสารสนเทศ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ

ตารางที่ 23 ความถี่ของความต้องการการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจด้านผู้สอน

ความต้องการ	ความถี่
1. รักและเข้าใจนักศึกษา	29
2. มีความรู้ความสามารถ	23
3. สอนเข้าใจ	15
4. มีความสัมพันธ์ที่ดีกับนักศึกษา	15

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ความต้องการ	ความถี่
5. เปิดโอกาสให้นักศึกษาถาม และรับฟังความคิดเห็น	14
6. ตรงต่อเวลา	12
7. สอนละเอียด ชัดเจน	12
8. ให้เวลาและคำแนะนำนักศึกษา	11
9. ใจดี เป็นกันเองกับนักศึกษา	11
10. ยุติธรรมในการวัดและประเมินผล	10
11. เตรียมการสอนอย่างดี	9
12. ติดตามงานที่มอบหมาย	8
13. ใจเย็น ไม่เครียด	7
14. มีบุคลิกภาพที่ดี	6
15. ควบคุมอารมณ์ได้เป็นอย่างดี	6
16. สอนสนุก	5
17. มีคุณธรรม และจริยธรรม	4
18. สอนตามวัตถุประสงค์	4
19. เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา	3
20. มีตัวอย่างสถานการณ์จริงประกอบ	2
21. ให้ความสนใจนักศึกษา	2
22. ให้การบ้านเหมาะสม	2
23. สร้างบรรยากาศที่ดีในการสอน	2
24. ให้กำลังใจ และไม่ตำหนินักศึกษา	2

ตารางที่ 23 จะเห็นได้ว่าความต้องการสูงสุดของนักศึกษาด้านผู้สอน คือ ต้องการให้ผู้สอนรักและเข้าใจนักศึกษา (ความถี่ = 29) มีความรู้ความสามารถ (ความถี่ = 23) สอนเข้าใจ (ความถี่ = 15) และให้มีความสัมพันธ์ที่ดีกับนักศึกษา (ความถี่ = 15) ตามลำดับ

ตารางที่ 24 ความถี่ของความต้องการการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจด้านเนื้อหา

ความต้องการ	ความถี่
1. สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์กับการทำงานและชีวิตประจำวันได้	57
2. มีความครบถ้วนและครอบคลุมเนื้อหาวิชา	25
3. เนื้อหาทันสมัย	22
4. มีระดับความยากที่เหมาะสม	10
5. เข้าใจง่าย	8
6. มีเนื้อหาวิชาเป็นภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ฯลฯ	4
7. ไม่ซ้ำซ้อน	4
8. เน้นเนื้อหาการบัญชี-การเงิน	4
9. มีตัวอย่างประกอบเนื้อหา	3
10. เนื้อหาตรงกับวิชาที่เรียน	2
11. มีความต่อเนื่องของเนื้อหาในแต่ละชั้นปี	2
12. มีเนื้อหา Computer ที่หลากหลาย	2
13. มีการปฏิบัติงานตามเนื้อหาวิชาที่เรียน	2

ตารางที่ 24 จะเห็นได้ว่าความต้องการสูงสุดของนักศึกษาด้านเนื้อหา ได้แก่ สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์กับการทำงานและชีวิตประจำวันได้ (ความถี่ = 57) มีความครบถ้วนและครอบคลุมเนื้อหาวิชา (ความถี่ = 25) และเนื้อหาทันสมัย (ความถี่ = 22) ตามลำดับ

ตารางที่ 25 ความถี่ของความต้องการการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจด้านวิธีสอน

ความต้องการ	ความถี่
1. มีการนำสื่อการสอนที่น่าสนใจมาใช้สอน	19
2. มีการให้ซักถามและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	14
3. สอนให้เข้าใจง่าย	13
4. สามารถนำไปประยุกต์ใช้ชีวิตประจำวันได้	10
5. มีการปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี	9
6. ให้นักศึกษามีส่วนร่วมให้การจัดวิธีสอน	8
7. มีวิธีการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา	8

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ความต้องการ	ความถี่
8. มีการให้ทำงานเป็นกลุ่ม	7
9. ใส่ใจนักศึกษาที่มีปัญหาและส่งเสริมนักศึกษาที่เรียนดี	7
10. กระตุ้นให้นักศึกษาหาข้อมูลจากภายนอกห้องเรียน	4
11. มีการอธิบายตัวอย่างประกอบ	4
12. มีการเรียนนอกสถานที่	4
13. มีหลักเกณฑ์ในการสอนที่แน่นอน (สอนตรงตามเนื้อหา)	3
14. เป็นกันเอง	3
15. ก่อนให้งานหรือให้การบ้าน ควรอธิบายให้นักศึกษาเข้าใจก่อน	3
16. สอนให้นักศึกษารู้จักการแก้ปัญหา	2
17. ควรให้การบ้านเพิ่ม หรือให้รายงานมากขึ้น	2
18. ควรสอนให้สนุก	2
19. ควรมีการทบทวนหลังจบบทเรียน	2

ตารางที่ 25 จะเห็นได้ว่าความต้องการสูงสุดของนักศึกษาด้านวิธีสอน ได้แก่ มีการนำสื่อการสอนที่น่าสนใจมาใช้สอน (ความถี่ = 19) มีการให้ซักถามและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (ความถี่ = 14) และสอนให้เข้าใจง่าย (ความถี่ = 13) ตามลำดับ

ตารางที่ 26 ความถี่ของความต้องการการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจด้านการวัดและการประเมินผล

ความต้องการ	ความถี่
1. วัดผลตรงตามเนื้อหาที่เรียน	24
2. มีการวัดผลเป็นระยะ ๆ ตลอดการเรียนการสอน (มีการสอบย่อยบ่อย ๆ)	21
3. มีเกณฑ์การวัดผลที่แน่นอน ชัดเจน	16
4. มีการชี้แนะเพื่อให้นักศึกษาได้ปรับปรุงตนเองหลังวัดผล	10
5. มีวิธีการวัดผลที่หลากหลาย	8
6. ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการวัดผล	6

ตารางที่ 26 (ต่อ)

ความต้องการ	ความถี่
7. มีการสอบกลางภาค	3
8. มีความยุติธรรม	3
9. มีเนื้อหาและการวัดผลที่ไม่ยากเกินไป	2
10. ควรบอกคะแนนให้นักศึกษาทราบหลังสอบ	2

ตารางที่ 26 จะเห็นได้ว่าความต้องการสูงสุดของนักศึกษาด้านการวัดและการประเมินผล ได้แก่ วัดผลตรงตามเนื้อหาที่เรียน (ความถี่ = 24) มีการวัดผลเป็นระยะ ๆ ตลอดการเรียนการสอน (ความถี่ = 21) มีเกณฑ์การวัดผลที่แน่นอน ชัดเจน (ความถี่ = 16) และมีการชี้แนะเพื่อให้นักศึกษาได้ปรับปรุงตนเองหลังวัดผล (ความถี่ = 10) ตามลำดับ

ตารางที่ 27 ความถี่ของความต้องการการจัดการศึกษาของคณะกรรมการบริหารธุรกิจ
ด้านการจัดการเรียนการสอน

ความต้องการ	ความถี่
1. จัดตารางสอนให้เหมาะสมในแต่ละภาคเรียน	29
2. มีขั้นตอนการลงทะเบียนที่ดี	13
3. มีจำนวนหน่วยกิตตามเกณฑ์ที่เหมาะสม (กลุ่มนักศึกษาต่อเนื่อง)	11
4. มีการส่งนักศึกษาไปฝึกงานตามสถานประกอบการในช่วงเวลาที่เหมาะสม	10
5. มีกิจกรรมเพื่อสังคม	8
6. มีการแนะนำเรื่องการลงทะเบียนให้นักศึกษา	7
7. ตารางสอบควรมีวิชาากสลับวิชาง่าย	6
8. เพิ่มเวลาว่างในเทอมสุดท้ายให้นักศึกษาต่อเนื่องมีเท่ากับนักศึกษา 4 ปี	5
9. จัดตารางเรียนเทอมสุดท้ายให้น้อยลงเพื่อให้นักศึกษามีเวลาหางาน	4
10. มีการจัดตารางเรียนไม่ให้นานเกินไป	3
11. จัดลำดับรายวิชาของแต่ละภาคการศึกษาให้เหมาะสม	3
12. สามารถลงทะเบียนได้หลายทาง	3
13. ลดชั่วโมงเรียน (2 ชั่วโมง/1 สัปดาห์ / 1 รายวิชา)	2

ตารางที่ 27 (ต่อ)

ความต้องการ	ความถี่
14. มีป้ายประกาศเกี่ยวกับการลงทะเบียนเรียนมากขึ้น	2
15. พนักงานทะเบียนควรมีความยุติธรรมและสุภาพ	2

ตารางที่ 27 จะเห็นได้ว่าความต้องการสูงสุดของนักศึกษาด้านการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ จัดตารางสอนให้เหมาะสมกับแต่ละภาคเรียน (ความถี่ = 29) มีขั้นตอนของการลงทะเบียนที่ดี (ความถี่ = 13) และมีจำนวนหน่วยกิตอยู่ในเกณฑ์เหมาะสม (กลุ่มปริญญาตรีต่อเนื่อง) (ความถี่ = 11) ตามลำดับ

ตารางที่ 28 ความถี่ของความต้องการการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจด้านอาคารสถานที่

ความต้องการ	ความถี่
1. มีห้องน้ำที่เพียงพอ และสะอาดน่าใช้	49
2. มีอาคารเรียน และห้องบรรยายที่เหมาะสม สะอาด และเพียงพอ	34
3. มีห้องอาหารที่สะอาดและเพียงพอกับจำนวนนักศึกษา	23
4. มีห้องคอมพิวเตอร์ที่เพียงพอและเหมาะสมสำหรับการใช้งาน	20
5. มีที่อ่านหนังสือในห้องสมุดที่เพียงพอ	19
6. สนามกีฬา หรือที่จัดกิจกรรมที่กว้างขวาง	18
7. มีห้องปฏิบัติการที่เหมาะสม	13
8. มีที่นั่งพักผ่อนและทำกิจกรรมยามว่างเพียงพอกับจำนวนนักศึกษา	12
9. สถานที่กว้าง สะอาด อากาศถ่ายเทดี และไม่รก	9
10. มีไฟในห้องน้ำที่สว่างเพียงพอ	6
11. มีโต๊ะเก้าอี้ และตู้วางของในห้องเรียนเพิ่มขึ้น	3
12. มีปลั๊กไฟตามสถานที่พักผ่อนเพื่อให้นักศึกษาทำกิจกรรมได้สะดวก	3

ตารางที่ 28 จะเห็นได้ว่าความต้องการสูงสุดของนักศึกษาด้านอาคารสถานที่ ได้แก่ มีห้องน้ำที่เพียงพอและสะอาดน่าใช้ (ความถี่ = 49) มีอาคารเรียน และห้องบรรยายที่เหมาะสม สะอาด และเพียงพอ (ความถี่ = 34) และมีห้องอาหารที่สะอาดและเพียงพอกับจำนวนนักศึกษา (ความถี่ = 23) ตามลำดับ

ตารางที่ 29 ความถี่ของความต้องการการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ ด้านไอศตัทศนุปรกรณ
และปรกร

ความต้องการ	ความถี่
1. มีไอศตัทศนุปรกรณที่เพียงพอ และอยู่ในสภาพใช้งานได้	26
2. มีวัศตุดึกที่เพียงพอ	16
3. มีคอมพิวเตอรที่เพียงพอ	14
4. มีอุปกรณ์เครื่องมือและปรกรที่ทันสมัย	10
5. มีใบงานและใบความรู้	7
6. มีหนังสือเรียนที่เพียงพอและทันสมัย	7
7. มีหนังสือเรียนภาษาอังกฤษที่เพียงพอกับนักศึกษา	6
8. มีศูนย์ปรกรตรวจเช็คไอศตัทศนุปรกรณ	4
9. มีวีดีทัศน์ประกอบการสอน	3
10. มีเครื่องเสียง (ไมโครโฟน ลำโพง) ที่ดี	3
11. มีอินเทอร์เน็ตที่ไม่จำกัดเวลา	3
12. มีเครื่องปรับอากาศทุกห้องเรียน	2
13. มีเครื่องจักรเพียงพอและอยู่ในสภาพดี	2

ตารางที่ 29 จะเห็นได้ว่าความต้องการสูงสุดของนักศึกษาด้านไอศตัทศนุปรกรณและปรกร
ได้แก่ มีไอศตัทศนุปรกรณที่เพียงพอและอยู่ในสภาพใช้งานได้ (ความถี่ = 26) มีวัศตุดึกที่เพียงพอ
(ความถี่ = 16) มีคอมพิวเตอรที่เพียงพอ (ความถี่ = 14) และมีอุปกรณ์เครื่องมือและปรกรที่
ทันสมัย (ความถี่ = 10) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

การดำเนินการวิจัย มีวิธีดำเนินการในแต่ละขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในปีการศึกษา 2551 จำนวนทั้งสิ้น 3,015 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในปีการศึกษา 2551 จำนวนทั้งสิ้น 341 คน โดยใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) จำแนกตามชั้นปี และทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาตามขนาดที่กำหนด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วย 1) แบบสอบถามนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาของการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scales) จำนวน 59 ข้อ และ 2) แบบสอบถามความต้องการของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 7 ข้อ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาของการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ ไปให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 341 คน ทำด้วยตนเอง โดยอธิบายวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่จะได้รับจากการให้ข้อมูลของนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจความสำคัญของการวิจัยและตั้งใจตอบแบบสอบถามมากขึ้น จากการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาทำ จำนวนทั้งสิ้น 341 ชุด พบว่าคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามมีความสมบูรณ์และสามารถนำมาวิเคราะห์ ได้ทั้งหมด

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for Social Science : SPSS for Window) คำนวณและวิเคราะห์ค่าสถิติ ดังนี้

1. ค่ามัธยฐานเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของปัญหาการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ

2. วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างเพศ โดยใช้ค่าที (t-test)
3. วิเคราะห์ความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปี และสาขาวิชา โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance)
3. ในกรณีที่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Sheffe

5.1 สรุปผลการวิจัย

1. ปัญหาของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ พบว่า ด้านผู้สอน ด้านเนื้อหา และด้านวิธีสอน มีลักษณะที่ดีในระดับมาก ในขณะที่ด้านการวัดและการประเมินผล การจัดการเรียนการสอน อาคารสถานที่ และสื่อทัศนูปกรณ์ มีลักษณะที่ดีในระดับปานกลาง สำหรับหัวข้อที่ได้รับคะแนนจากการประเมินน้อยที่สุด ได้แก่ ความเพียงพอของสนามกีฬา และโรงยิม

2. เมื่อเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ จำแนกตามตัวแปรเพศ ชั้นปี และสาขาวิชา พบว่า

2.1 นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ ด้านอาคารสถานที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาเพศชายมีปัญหาด้านดังกล่าวมากกว่าเพศหญิง

2.2 นักศึกษาชั้นปีต่างกันมีปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจด้านเนื้อหา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เห็นว่า เนื้อหา มีความเหมาะสมมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่านักศึกษาชั้นปีต่างกันมีปัญหาต่อการจัดการศึกษาดังกล่าวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 2 เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับด้านอาคารสถานที่ พบว่านักศึกษาชั้นปีต่างกันมีปัญหาด้านดังกล่าวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 เห็นว่าอาคารสถานที่ของคณะบริหารธุรกิจมีความเหมาะสมมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ พบว่านักศึกษาชั้นปีต่างกันมีปัญหาด้านสื่อทัศนูปกรณ์และบริการฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เห็นว่าด้านดังกล่าวมีความเหมาะสมมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกันมีปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ ด้านเนื้อหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษสาขาวิชาการบัญชีเห็นว่า

เนื้อหาที่เรียนมีความเหมาะสมมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาการตลาดและสาขาวิชาระบบสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านวิธีสอน พบว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกันมีปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของ คณะบริหารธุรกิจด้านดังกล่าวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ การตลาด การบัญชี และภาษาอังกฤษธุรกิจ เห็นว่าวิธีสอนมีความเหมาะสมมากกว่า นักศึกษาสาขาวิชาระบบสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาสาขาวิชา บัญชีเห็นวิธีสอนมีความเหมาะสมมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาการตลาดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ในด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกันมีปัญหาที่มีต่อการ จัดการศึกษาด้านดังกล่าวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาสาขาวิชาการ จัดการ การตลาด การบัญชี และภาษาอังกฤษธุรกิจ เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนของคณะมีความ เหมาะสมมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาระบบสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับในภาพรวม พบว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกันมีปัญหาที่มีต่อการจัด การศึกษาของคณะบริหารธุรกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่เรียน สาขาวิชาการจัดการ การบัญชี และภาษาอังกฤษธุรกิจ เห็นว่าปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะ บริหารธุรกิจมีความเหมาะสมมากกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาระบบสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .05

3. ความต้องการสูงสุดของนักศึกษาด้านผู้สอน ได้แก่ ต้องการให้ผู้สอนรักและเข้าใจนักศึกษา (ความถี่ = 29) ความต้องการสูงสุดของนักศึกษาด้านเนื้อหา ได้แก่ สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ กับการทำงานและชีวิตประจำวันได้ (ความถี่ = 57) ความต้องการสูงสุดของนักศึกษาด้านวิธีสอน ได้แก่ มีการนำสื่อการสอนที่น่าสนใจมาใช้สอน (ความถี่ = 19) ความต้องการสูงสุดของนักศึกษาด้านการ วัดและการประเมินผล ได้แก่ วัดผลตรงตามเนื้อหาที่เรียน (ความถี่ = 24) ความต้องการสูงสุดของ นักศึกษาด้านการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ จัดตารางสอนให้เหมาะสมในแต่ละภาคเรียน (ความถี่ = 29) ความต้องการสูงสุดของนักศึกษาด้านอาคารสถานที่ ได้แก่ มีห้องน้ำที่เพียงพอและสะอาดน่าใช้ (ความถี่ = 49) ความต้องการสูงสุดของนักศึกษาด้านโสตทัศนูปกรณ์และบริการ ได้แก่ มีโสตทัศนูปกรณ์ ที่เพียงพอและอยู่ในสภาพใช้งานได้ (ความถี่ = 26)

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบถึงปัญหาของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ ในภาพรวม และปัญหาของนักศึกษา จำแนกตามเพศ ชั้นปี และสาขาวิชา นอกจากนี้ยังทำให้ทราบถึง ความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจด้วย โดยมีการอภิปรายผล ตามลำดับ ดังนี้

1. ปัญหาของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ

ผลการศึกษาปัญหาของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ พบว่า ด้านผู้สอน ด้านเนื้อหา และด้านวิธีสอน มีลักษณะที่ดีในระดับมาก ในขณะที่ด้านการวัดและการประเมินผล การจัดการเรียนการสอน อาคารสถานที่ และโสตทัศนูปกรณ์ มีลักษณะที่ดีในระดับปานกลาง สำหรับหัวข้อที่ได้รับคะแนนจากการประเมินน้อยที่สุด ได้แก่ ความเพียงพอของสนามกีฬา และโรงยิม ซึ่งแสดงว่าในส่วนของผู้สอน เนื้อหา และวิธีการสอน นักศึกษาเห็นว่าไม่มีปัญหา เนื่องจากมีลักษณะที่ดีในระดับมาก ข้อค้นพบดังกล่าวนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ นุชลี อุภักย์ (2552) เรื่อง การจัดการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่พบว่า อาจารย์ของคณะบริหารธุรกิจมีการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในระดับมาก ซึ่งการสอนดังกล่าวประกอบด้วย การกระตุ้นปัจจัยภายในตัวผู้เรียน การส่งเสริมปัจจัยภายนอกที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น รวมทั้งการส่งเสริมปัจจัยทางสังคม ตลอดจนปัจจัยด้านการวัดและการประเมินผล ซึ่งปัจจัยทั้งหมดนี้ล้วนเกี่ยวข้องกับครูสอน เนื้อหาสาระ และเทคนิควิธีการสอน จึงทำให้นักศึกษาไม่มีปัญหาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในด้านดังกล่าว

สำหรับด้านการวัดและการประเมินผล การจัดการเรียนการสอน อาคารสถานที่ และโสตทัศนูปกรณ์ พบว่า มีลักษณะที่ดีในระดับปานกลาง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดการศึกษาในด้านดังกล่าวยังไม่สมบูรณ์และน่าจะมีปัญหา จึงไม่ได้รับการประเมินจากนักศึกษาในระดับมาก ตัวอย่างของการจัดการศึกษาในแต่ละด้านที่ได้คะแนนจากการประเมินน้อยที่สุด ได้แก่ การให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดผล การจัดการส่งเสริมกิจกรรมเพื่อพัฒนาชุมชน การจัดกิจกรรมร่วมมือกับสถานประกอบการหรือหน่วยงานอื่น การมีสนามกีฬา และโรงยิมที่เพียงพอ และเหมาะสม การมีวัสดุฝึกเพียงพอ และใช้ได้สะดวก

ในส่วนของการวัดและประเมินผล ตามสภาพจริงมหาวิทยาลัยจะมีระเบียบกำหนดไว้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับการสอบ และเกณฑ์ในการประเมิน ดังนั้นผู้สอนส่วนใหญ่จึงดำเนินการตามระเบียบ เช่น มีการสอน 2 ครั้ง คือ กลางภาค และปลายภาค มีคะแนนที่ได้จากการสอบ การเข้าชั้นเรียน และคะแนนจิตพิสัย เป็นต้น จึงทำให้การวัดและประเมินผลขาดความหลากหลาย และที่สำคัญนักศึกษาไม่มีส่วนในการกำหนดเกณฑ์การวัดผล สำหรับการจัดการส่งเสริมกิจกรรมเพื่อพัฒนาชุมชน การจัดกิจกรรมร่วมมือกับสถานประกอบการหรือหน่วยงานอื่น จากการศึกษาแผนการปฏิบัติราชการประจำปีของคณะบริหารธุรกิจ พบว่ามีน้อยมาก และมีการเชื่อมโยงของสิ่งที่เรียนไปใช้ในชีวิตจริงน้อย เช่นเดียวกัน

ด้านอาคารสถานที่ โดยเฉพาะเรื่องโรงยิม และสนามกีฬา พบว่าจัดให้กับนักศึกษาน้อยมาก ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเนื่องมาจากคณะบริหารธุรกิจกำลังอยู่ระหว่างการก่อสร้างอาคารอเนกประสงค์ขนาดใหญ่ ซึ่งได้รับงบประมาณให้ดำเนินการตั้งแต่ปี 2549 และคาดว่าจะแล้วเสร็จต้นปี 2553 ระหว่างนี้

จึงเกิดปัญหาการขาดแคลนห้องเรียนเป็นจำนวนมาก เนื่องจากต้องทุบอาคารเรียนเดิมทิ้ง ส่วนพื้นที่สนามเดิมทั้งหมดถูกกันไว้สำหรับใช้ในการก่อสร้าง จึงส่งผลกระทบต่อให้นักศึกษาไม่มีสนามและไม่มีที่ว่างเพียงพอสำหรับพักผ่อน และเล่นกีฬา ในขณะที่นักศึกษาของคณะบริหารธุรกิจปีการศึกษา 2551 มีจำนวนถึง 3,015 คน จึงไม่น่าแปลกใจที่นักศึกษาจะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวว่าขาดแคลน ไม่เพียงพอ และไม่ได้รับความสะดวกสบายเป็นอย่างมาก ในส่วนของจำนวนวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนที่พบว่า การมีวัสดุฝึกเพียงพอ และใช้ได้สะดวกได้รับการประเมินด้วยคะแนนน้อยที่สุด ทำให้เห็นว่าควรมีการตรวจสอบสภาพของวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ โดยเฉพาะคอมพิวเตอร์และอินเตอร์เน็ต ซึ่งจำเป็นสำหรับการเรียนการสอนสายบริหารธุรกิจ โดยสำรวจทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ ว่าสามารถใช้งานได้มากน้อยเพียงใด เพื่อจะได้เสนอของบประมาณจากคณะฯจัดหาให้เพียงพอและดูแลให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ต่อไป

2. เมื่อเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ จำแนกตามตัวแปรเพศ ชั้นปี และสาขาวิชา พบว่า

2.1 นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจด้านอาคารสถานที่แตกต่างกัน โดยนักศึกษาเพศชายมีปัญหาด้านดังกล่าวมากกว่าเพศหญิง สำหรับปัญหาด้านอาคารสถานที่ ได้แก่ ความไม่เพียงพอ/ไม่สะดวกในการใช้ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องพยาบาล สนามกีฬา โรงยิม ห้องน้ำ ห้องสมุด ซึ่งในบางเรื่องเพศชายและเพศหญิงอาจมีความต้องการหรือมีความจำเป็นในการใช้เท่ากัน เช่น ห้องเรียน ห้องพยาบาล ห้องสมุด และในบางเรื่องเพศหญิงอาจมีความต้องการหรือมีความจำเป็นในการใช้มากกว่าเพศชาย เช่น ห้องน้ำ เป็นต้น แต่สำหรับสนามกีฬา และโรงยิม ดูเหมือนว่าเพศชายจะมีความต้องการมากกว่าเพศหญิงอย่างชัดเจน ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากความแตกต่างระหว่างเพศ ซึ่งพบว่าเพศชายชอบกิจกรรมทางกาย และกิจกรรมที่ต้องใช้พลังกำลังมากกว่าเพศหญิง จึงทำให้มีความต้องการในเรื่องดังกล่าวสูง และเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองจึงระบุปัญหาในเรื่องนี้มากเป็นพิเศษ อันส่งผลกระทบต่อปัญหาโดยรวมที่มีต่อด้านอาคารสถานที่ จึงทำให้เพศชายมีปัญหาด้านนี้มากกว่าเพศหญิง

2.2 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และปีที่ 4 มีปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจด้านเนื้อหา และด้านสื่อทัศนูปกรณ์ฯ แตกต่างกัน โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เห็นว่าเนื้อหาและสื่อทัศนูปกรณ์ฯ ของคณะบริหารธุรกิจ มีความเหมาะสมมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาชั้นปีหนึ่งเป็นนักศึกษาเข้าใหม่ และยังไม่มีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชา และวัสดุอุปกรณ์ของคณะที่มีอยู่มากนัก จึงยังไม่เห็นถึงความซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชา ความสามารถในการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตรจริง ความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนว่ามีมากน้อยเพียงใด ในขณะที่นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ซึ่งมีความรู้ในเนื้อหาสาระที่ลึกซึ้งกว่า และเรียนเกือบครบตามหลักสูตร ทำให้เห็นถึงความซ้ำซ้อน การนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตรจริง ความครอบคลุม และความทันสมัยของเนื้อหา

ตลอดจนความครบถ้วนเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน จึงทำให้มองเห็นว่าสิ่งเหล่านี้ยังไม่สมบูรณ์มากนัก และจากเหตุผลทำนองเดียวกัน ทำให้สามารถอธิบายได้ว่าเพราะเหตุใดนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 2 จึงเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจมีความเหมาะสมมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4

นอกจากนี้ พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ ด้านอาคารสถานที่ แตกต่างกัน โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 เห็นว่าอาคารสถานที่ของคณะบริหารธุรกิจ มีความเหมาะสมมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 จะเห็นได้ว่าถึงแม้นักศึกษาทุกชั้นปีจะเห็นว่าการจัดการศึกษาด้านอาคารสถานที่มีความเหมาะสมน้อยก็ตาม แต่นักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 ก็ยังมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวในทางบวกมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 ยังไม่กล้าแสดงความคิดเห็นเชิงลบอย่างเต็มที่มากนักเพราะยังเหลือเวลาที่ต้องอยู่ในคณะฯ อีกระยะหนึ่ง ในขณะที่นักศึกษาชั้นปีที่ 4 อยู่คณะฯ มาเป็นเวลานาน ประกอบกับใกล้จะจบการศึกษา จึงเห็นถึงความไม่เพียงพอและความไม่สะดวกสบายของอาคารสถานที่และกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นออกมาอย่างชัดเจนมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2 และ 3

2.3 ด้านเนื้อหาวิชาที่เรียน พบว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีมีปัญหาต่อการจัดการศึกษาดังกล่าวแตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด และระบบสารสนเทศ โดยนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีเห็นว่าเนื้อหาที่เรียนมีความเหมาะสมมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาการตลาดและระบบสารสนเทศ

ด้านวิธีสอน พบว่านักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ การตลาด การบัญชี และภาษาอังกฤษธุรกิจ มีปัญหาต่อการจัดการศึกษาดังกล่าวแตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการระบบสารสนเทศ โดยนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ การตลาด การบัญชี และภาษาอังกฤษธุรกิจ เห็นว่าวิธีสอนมีความเหมาะสมมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาการระบบสารสนเทศ นอกจากนี้ พบว่านักศึกษาสาขาวิชาบัญชีเห็นว่าวิธีสอนมีความเหมาะสมมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาการตลาด

ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่านักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ การตลาด การบัญชี และภาษาอังกฤษธุรกิจ มีปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาดังกล่าวแตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการระบบสารสนเทศ โดยนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ การตลาด การบัญชี และภาษาอังกฤษธุรกิจ เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนของคณะมีความเหมาะสมมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาการระบบสารสนเทศ

สำหรับในภาพรวม พบว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกันมีปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการ การบัญชี และภาษาอังกฤษธุรกิจ เห็นว่าปัญหาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจโดยรวมมีความเหมาะสมมากกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการระบบสารสนเทศ

จะเห็นได้ว่า โดยรวมแล้วนักศึกษาสาขาวิชาระบบสารสนเทศมีปัญหาด้านการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาอื่น ๆ เป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะในด้านเนื้อหาวิชา วิธีสอน และการจัดการเรียนการสอน ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเป็นเพราะสาขาวิชา ระบบสารสนเทศมีเนื้อหาวิชา และเทคนิควิธีการสอนที่แตกต่างจากสาขาบริหารธุรกิจโดยทั่วไป อย่างเช่น วิชาการบัญชี การจัดการ การตลาด และภาษาอังกฤษธุรกิจ ซึ่งวิชาดังกล่าวจัดอยู่ในสายสังคมศาสตร์ที่มีเนื้อหาและรูปแบบการเรียนการสอนที่แตกต่างจากวิชาในสายวิทยาศาสตร์ ในขณะที่สาขาวิชา ระบบสารสนเทศมีลักษณะวิชาที่เป็นวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นหลัก ซึ่งมีรูปแบบการเรียนและการฝึกปฏิบัติเช่นเดียวกับสาขาวิทยาศาสตร์ทั่วไป ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงอาจทำให้นักศึกษาระบบบริหารธุรกิจหลายคนไม่คุ้นเคย และมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนในสายวิชานี้มากกว่านักศึกษาในสาขาวิชาบริหารธุรกิจอื่น ๆ

3. ความต้องการสูงสุดของนักศึกษาด้านผู้สอน ได้แก่ ต้องการให้ผู้สอนรักและเข้าใจนักศึกษา ความต้องการสูงสุดของนักศึกษาด้านเนื้อหา ได้แก่ สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์กับการทำงานและชีวิตประจำวันได้ ความต้องการสูงสุดของนักศึกษาด้านวิธีสอน ได้แก่ มีการนำสื่อการสอนที่น่าสนใจมาใช้สอน ความต้องการสูงสุดของนักศึกษาด้านของการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ จัดตารางสอนให้เหมาะสมในแต่ละภาคเรียน ความต้องการสูงสุดของนักศึกษาด้านอาคารสถานที่ ได้แก่ มีห้องน้ำที่เพียงพอและสะอาดน่าใช้ ความต้องการสูงสุดของนักศึกษาด้านโสตทัศนูปกรณ์และบริการ ได้แก่ มีโสตทัศนูปกรณ์ที่เพียงพอและอยู่ในสภาพใช้งานได้

จะเห็นได้ว่า ความต้องการข้างต้นที่นักศึกษาระบุล้วนเป็นความต้องการที่นักศึกษา ยังไม่ได้รับการตอบสนอง ซึ่งตามหลักการของทฤษฎีปิระมิดแห่งความต้องการของ Maslow เมื่อมนุษย์เกิดความต้องการไม่ว่าจะเป็นความต้องการทางร่างกายหรือจิตใจ ก็จะทำให้เกิดสภาวะขาดสมดุลย์ ซึ่งโดยธรรมชาติแล้ว มนุษย์จะพยายามแสวงหาสิ่งที่ขาดมาเติมเพื่อให้ร่างกายและจิตใจกลับคืนสู่สภาวะสมดุลย์ที่เรียกว่า กระบวนการ Homeostasis และเมื่อไม่สามารถตอบสนองความต้องการดังกล่าวได้ มนุษย์ก็จะหยุดชะงักและคิดวนเวียนอยู่กับสิ่งที่ขาด ไม่เกิดการพัฒนาไปสู่ขั้นที่สูงขึ้น อันได้แก่ความต้องการทางปัญญาที่จะนำพาให้เกิดการพัฒนาตนเองให้สมบูรณ์ (Self-Actualization) และด้วยเหตุนี้เอง จึงทำให้นักศึกษาระบุถึงสิ่งที่ตนเองต้องการเป็นอย่างมากในขณะนั้น และเป็นสิ่งที่ยังไม่ได้รับการตอบสนอง เช่น ความรักและความเข้าใจจากผู้สอน เนื้อหาที่สามารถนำไปรับใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตจริง การนำสื่อการสอนอื่น ๆ ที่น่าสนใจมาใช้ การจัดตารางสอนที่เหมาะสม ห้องน้ำที่สะอาดและมีจำนวนเพียงพอ และอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ครบถ้วน เป็นต้น

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการศึกษาครั้งนี้

จากข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบว่า การจัดการศึกษาด้านใดของคณะบริหารธุรกิจที่ควรมีการปรับปรุงและพัฒนา โดยมีรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 เนื่องจากนักศึกษาประเมินว่า ด้านการวัดและการประเมินผล การจัดการเรียนการสอน อาคารสถานที่ และสื่อทัศนูปกรณ์ มีลักษณะที่ดีในระดับปานกลาง สำหรับหัวข้อที่ได้รับคะแนนจากการประเมินน้อยที่สุด ได้แก่ ความเพียงพอของสนามกีฬา และโรงยิม ดังนั้นคณะฯ ควรพิจารณาในแต่ละด้าน เพื่อหาแนวทางในการแก้ไข โดยในส่วนของ การวัดและการประเมินผล ผู้สอนควรให้นักศึกษามีส่วนในการกำหนดเกณฑ์การวัดผลด้วย กล่าวคือผู้สอนและนักศึกษาร่วมกันกำหนดเกณฑ์ในการวัดและการประเมินผล อันจะเป็นแรงจูงใจให้นักศึกษาเกิดความพยายามที่จะปรับปรุงและพัฒนาตนเอง เพื่อให้ได้ตามเกณฑ์ที่ตนเองมีส่วนร่วมในการกำหนดขึ้นมาด้วย สำหรับด้านการจัดการเรียนการสอน นักศึกษาจะเน้นในเรื่องการจัดกิจกรรมร่วมกับสถานประกอบการ และกิจกรรมเพื่อพัฒนาชุมชน อันจะเป็นโอกาสให้นักศึกษาได้นำความรู้ที่เรียนไปใช้จริงไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาการทำงาน หรือการช่วยเหลือสังคม ดังนั้น คณะฯ ควรมีแผนประจำปีในการจัดกิจกรรมดังกล่าวให้ชัดเจน และดำเนินการอย่างเป็นระบบเพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสทดลองและฝึกการนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงได้

ด้านอาคารสถานที่ โดยเฉพาะเรื่องสนามกีฬา และโรงยิม ซึ่งนับว่ามีปัญหาค่อนข้างมาก ดังนั้น เมื่ออาคารอเนกประสงค์หลังใหม่แล้วเสร็จ นอกจากคณะฯ จะดูแลในเรื่องของห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องพักอาจารย์ และเจ้าหน้าที่แล้ว คณะฯ ควรให้ความสำคัญกับสถานที่เล่นกีฬา สถานที่ออกกำลังกายของนักศึกษาให้มาก เนื่องจากปัจจุบันอยู่ในสภาวะที่ขาดแคลนเป็นอย่างมาก

ด้านวัสดุอุปกรณ์และบริการ นักศึกษาระบุถึงความไม่เพียงพอของวัสดุ อุปกรณ์ ประกอบการเรียนการสอน รวมทั้งสภาพที่ไม่สามารถใช้งานได้ ซึ่งในเรื่องดังกล่าว คณะฯ ควรทำการสำรวจปัญหาและความต้องการใช้วัสดุอุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอน รวมทั้งติดตาม ดูแล และบำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้อย่างต่อเนื่อง

1.2 จากข้อค้นพบที่ว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มักจะเห็นว่าการจัดการศึกษาของคณะฯ มีปัญหา มากกว่านักศึกษาชั้นปีอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านเนื้อหา การจัดการเรียนการสอน อาคารสถานที่ และสื่อทัศนูปกรณ์ ทำให้เห็นว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 เป็นกลุ่มที่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอนของคณะฯ ได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชา ความเหมาะสมของการเรียนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ความครบถ้วนเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน ความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียน เป็นต้น ดังนั้นในการประเมินผลหลักสูตร นอกจากเก็บข้อมูลจากบัณฑิต และผู้ใช้บัณฑิตเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในทุก ๆ ด้านของคณะ

แล้ว ควรเก็บข้อมูลจากนักศึกษาชั้นปี 4 เพื่อจะได้ข้อเท็จที่ชัดเจนและเป็นปัจจุบัน สามารถนำมาพัฒนาข้อบกพร่องของหลักสูตรได้อย่างแท้จริง

สำหรับข้อค้นพบที่ว่าสาขาวิชาระบบสารสนเทศมีปัญหาในการจัดการศึกษามากกว่าสาขาวิชาอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเนื้อหา วิธีการสอน และการจัดการเรียนการสอนนั้น คณะฯ ควรจัดประชุมสาขาวิชาเพื่อหาทางแก้ปัญหาในประเด็นที่ได้รับการประเมินด้วยคะแนนที่มีค่าน้อยดังกล่าว

1.3 ในส่วนของความต้องการที่นักศึกษาระดับนั้น คณะควรนำมาพิจารณาและหาทางดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ตอบสนองความต้องการของนักศึกษามากที่สุด เช่น ผู้สอนควรเน้นการนำความรู้ทางทฤษฎีไปใช้จริงในการทำงาน และควรมีสื่อการสอนที่น่าสนใจ รวมทั้งควรวิเคราะห์รายวิชาที่ให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียนในแต่ละเทอมว่าเป็นไปตามลำดับและมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ในส่วนของสิ่งที่ช่วยเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ สื่อทัศนูปกรณ์ฯ ควรจัดหาให้เพียงพอและดูแลให้สามารถใช้งานได้ จัดหาห้องน้ำที่สะอาดและมีเพียงพอกับจำนวนนักศึกษา เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

เพื่อให้ผลการศึกษานี้ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างกว้างขวาง ในการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยขอให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

2.1 ควรมีการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างทุกระดับการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นระดับปฐมนศึกษา มัธยมศึกษา สถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ เพื่อดูความสอดคล้องของผลการศึกษา

2.2 ควรนำวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลรูปแบบอื่น ๆ มาใช้ เช่น การประเมินจากการสังเกตโดยให้ผู้ประเมิน 2 คนขึ้นไป การสัมภาษณ์นักศึกษา เป็นต้น

2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการของนักศึกษา จากมุมมองของกลุ่มตัวอย่างอื่น เช่น อาจารย์ ผู้บริหาร ผู้ปกครอง เป็นต้น

2.4 ควรมีการศึกษานโยบายและความต้องการของอาจารย์ ผู้บริหาร ผู้ปกครอง หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ ที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ เพื่อจะได้รับทราบความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากทุก ๆ ฝ่าย และนำมาปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจต่อไป

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ, พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับเป็นกฎหมาย. กรุงเทพมหานคร :

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543.

กองนโยบายและแผน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. รายงานสถิติการศึกษา

ปีการศึกษา 2551. กรุงเทพมหานคร : สกสค, 2551.

กฤษฎา ศักดิ์ศรี. 2534. มนุษย์สัมพันธ์. กรุงเทพมหานคร : อักษรพิทยา.

ขวัญนภา สุขคร. 2551. ความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการมาศึกษาที่มหาวิทยาลัย

ราชภัฏสวนดุสิต ศูนย์ลำปาง. สถาบันวิจัยและพัฒนา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

เจษฎา แซ่มประเสริฐ. 2534. "การประเมินความต้องการจำเป็นเฉพาะกรณีตัวอย่าง

หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ โรงเรียนบางประกอบวิทยาคม". กรุงเทพมหานคร : หมวดวิชา

วิทยาศาสตร์ โรงเรียนบางประกอบวิทยาคม. (สารพัฒนาหลักสูตร).

ชลลดา รัตนวิสิฐศิลป์ และมยุรี ไพธิพิทยา. 2546. การศึกษาประเมินผลระบบการจัดการเรียน

การสอนในระดับปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปีต่อเนื่องในกรณีศึกษา : คณะเทคโนโลยี

และการจัดการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

ปริญญาบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

พระนครเหนือ.

ณัฐภูมิ เล็กถวิลวงศ์. 2546. การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาระดับก่อน

ประถมศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสุพรรณบุรี.

โรงเรียนวัดชีธาราม จังหวัดสุพรรณบุรี.

นงลักษณ์ สิ้นสืบผล. 2542. การพัฒนาบุคคลและการฝึกอบรม. กรุงเทพมหานคร : สถาบัน

ราชภัฏธนบุรี.

นรา บุรณรัช. 2540. ปัญหาและความต้องการของผู้บริหารโรงเรียนและอาจารย์ที่เลี้ยง

ที่สัมพันธ์ต่อการปฏิบัติงานของนิสิตฝึกสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒภาคใต้.

ทุนอุดหนุนการวิจัยประจำปี 2537. มหาวิทยาลัยทักษิณ.

นิตยา สะอาดล้วน. 2543. การศึกษาปัญหาและความต้องการของเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

สังกัดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. มหาวิทยาลัยทักษิณ.

นุกูล ชูทอง และอัญชุลี แยมจินดา. 2550. "การจัดการศึกษาและปัญหาการบริหาร

มทร.พระนคร" วารสารวิชาการและวิจัย มทร.พระนคร. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย

เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

- นุชลี อุปกัย. 2552. **การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของอาจารย์ของ
อาจารย์ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร : สภาพปัจจุบัน ปัญหา
อุปสรรค และแนวทางในการพัฒนา.** กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. (2546) กรุงเทพมหานคร : นามมีบุ๊คส์ พับลิเคชั่นส์.
พรนิภา ยันนาดี และคณะ. 2546. **การสำรวจความต้องการการจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี
ในจังหวัดลพบุรี.** กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พรณี ชูทัย เจนจิ. 2538. **จิตวิทยาการเรียนการสอน.** พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร :
คอมแพคท์ พริ้นติ้ง.
- มาลี อาสาเสนีย์. 2533. **"การศึกษาความต้องการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนของ
ผู้บริหารและครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การประถมศึกษาแห่งชาติเขตการศึกษา 1."** วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา)
กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร, 2551. **หนังสือคู่มือนักศึกษา ปีการศึกษา 2551.**
กรุงเทพมหานคร : กองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร, 2551. **แผนยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาของ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (พ.ศ. 2548-2553).** (เอกสารอัดสำเนา).
- วิจิตร อาวะกุล. 2542. **บุคลิกภาพ : เทคนิค - หลักการพัฒนา.** กรุงเทพมหานคร : ศูนย์หนังสือ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วิชิต สุรัตน์เรืองชัย และคณะ. 2546. "ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการฝึกสอนของคณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา". **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.** 5(30),
85-93.
- สุจิตรา บุณรัตน์พันธุ์. 2524. **ระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์.** กรุงเทพมหานคร : แสงจันทร์.
- สุชา จันทร์อม. 2517. **จิตวิทยาเด็ก.** กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แพรววิทยาอินเตอร์เนชั่นแนล.
- สุพักตร์ พิบูลย์. 2535. **"แนวความคิดเกี่ยวกับการประเมินความต้องการความจำเป็นทางการศึกษา.
กรุงเทพมหานคร : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา. วรกุล วรดิถี. (2546).
ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการส่งออกด้วยตู้คอนเทนเนอร์ของบริษัท แอนด์ โอนเน็ต
ลอยด์ จำกัด (P&O Nedlloyd Limited) ในเขตกรุงเทพมหานคร."** สารนิพนธ์

ภาษาอังกฤษ

- Boeree, C.G. (2006). Abraham Maslow. (Online). Sources :
<http://www.ship.edu/~cgboeree/maslow.html> (Zccessed 12th July, 2006).
- Kirkendall, A.L. (1964). "Sex and Social Policy". *Clinical Pediatrics*, Vol. 3, No. 4, 236-246
- Porter, W; Bigley, A.; Steers, M. (2003). *Motivation and Work Behavior*. Boston : McGraw-Hill.

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามด้านความ
ตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฉัตรชัย เจริญทรัพย์	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัลย์ หุตะโกวิท	รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรา อมรแก้ว	หัวหน้าศูนย์ข้อมูลสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

**แบบสอบถามนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร**

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คำตอบที่ได้จากนักศึกษาจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพการศึกษาของคณะ

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของคณะ

นักศึกษาไม่ต้องใส่ ชื่อ-นามสกุล หรือรหัสใด ๆ ลงในแบบสอบถาม ข้อมูลที่ได้จะนำมาวิเคราะห์ในภาพรวม และไม่มีผลกระทบต่อนักศึกษา

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

1. เพศ หญิง ชาย
2. ชั้นปีที่ศึกษา
 ปี 1 ปี 2 ปี 3 ปี 4 ปี 5
3. อายุ
 ต่ำกว่า 18 ปี 18 – 20 ปี 21-23 ปี 24 – 26 ปี 27 ปีขึ้นไป
4. สาขาวิชาที่ศึกษา.....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของคณะ

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องผลการประเมินที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

และโปรดระบุความต้องการ 3 ข้อในแต่ละด้าน ลงในช่องว่างทางขวามือ

รายการ	ผลการประเมิน					ความต้องการ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
ผู้สอน (โดยภาพรวม)						โปรดระบุลักษณะของผู้สอนที่ท่านต้องการมากที่สุด 3 ข้อ
1. มีความรู้ ความสามารถตรงตามรายวิชาที่สอน						1.....
2. มีความสามารถในการสอน					
3. มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม					
4. มีความรับผิดชอบต่อนักศึกษา						2.....
5. มีความรัก และเข้าใจนักศึกษา					
6. มีความตรงต่อเวลา					
7. มีเวลาให้นักศึกษาเข้าพบเพื่อขอคำแนะนำ						3.....
8. มีสัมพันธภาพที่ดีกับนักศึกษา					
9. มีการเตรียมการสอนที่ดี					
เนื้อหา						โปรดระบุลักษณะเนื้อหาวิชาที่ท่านต้องการมากที่สุด 3 ข้อ
1. มีเนื้อหาที่เข้าใจ						1.....
2. มีความเป็นไปได้นำมาใช้ในชีวิตจริง					
3. มีประโยชน์						2.....
4. มีความครบถ้วน และครอบคลุม					
5. มีความทันสมัย						3.....
6. มีความยากเหมาะสมกับระดับการศึกษา					
วิธีสอน						โปรดระบุวิธีการสอนที่ท่านต้องการมากที่สุด 3 ข้อ
1. เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน						1.....
2. เปิดโอกาสให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติในสิ่งที่เรียน					
3. ช่วยเหลือนักศึกษาที่เรียนช้า และมีปัญหา รวมทั้งส่งเสริมนักศึกษาที่เรียนดี						2.....
4. มีการฝึกให้นักศึกษาทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม					
5. เปิดโอกาสให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนนักศึกษา และอาจารย์						3.....
6. ใช้สื่อประกอบการสอน					
7. กระตุ้นให้นักศึกษาค้นคว้านอกห้องเรียน					
8. ใช้วิธีสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา					

รายการ	ผลการประเมิน					ความต้องการ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
การวัดและประเมินผล						โปรดระบุวิธีการวัดและประเมินผลที่ท่านต้องการมากที่สุด 3 ข้อ
1. มีเกณฑ์ในการวัดผลที่ชัดเจน						1.....
2. ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดผล					
3. มีการวัดผลตรงตามเนื้อหาที่เรียน						2.....
4. ใช้วิธีการที่หลากหลายในการวัดผล					
5. มีการวัดผลบ่อยครั้ง						3.....
6. มีการชี้แนะให้ผู้เรียนปรับปรุงตนเองภายหลังจากการวัดผลทุกครั้ง					
การจัดการเรียนการสอน						โปรดระบุการจัดการเรียนการสอนที่ท่านต้องการมากที่สุด 3 ข้อ
1. จำนวนหน่วยกิตเพียงพอและเหมาะสม						1.....
2. มีการแนะแนวหรือปฐมนิเทศนักศึกษาก่อนการลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาค					
3. มีขั้นตอนการลงทะเบียนที่เหมาะสม					
4. มีการจัดตารางสอนในแต่ละภาคการศึกษาที่เหมาะสม						2.....
5. มีการจัดลำดับก่อนหลังของรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษาเป็นอย่างดี					
6. มีการจัดการส่งเสริมกิจกรรมเพื่อพัฒนาชุมชน					
7. มีกิจกรรมร่วมมือกับสถานประกอบการหรือหน่วยงานอื่น						3.....
8. มีการฝึกงานที่เหมาะสม					
อาคารสถานที่						โปรดระบุลักษณะอาคารสถานที่ที่ท่านต้องการมากที่สุด 3 ข้อ
1. มีอาคารเรียนเพียงพอ และเหมาะสม						1.....
2. มีห้องเรียนเพียงพอ และเหมาะสม					
3. มีห้องปฏิบัติการเพียงพอ และเหมาะสม					
4. มีห้องคอมพิวเตอร์เพียงพอ และเหมาะสม					
5. มีโรงประลอง/โรงฝึกงานเพียงพอ และเหมาะสม					
6. มีห้องน้ำเพียงพอ และสะอาด					
7. มีห้องสมุดเพียงพอ และเหมาะสม					

รายการ	ผลการประเมิน					ความต้องการ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
8. มีโรงอาหารที่ดี และสะอาด						2.....
9. มีสนามกีฬาเพียงพอ และเหมาะสม					
10. มีที่อ่านหนังสือ และนั่งพักผ่อนเพียงพอ และสะดวกสบาย					
11. มีห้องแนะแนวเพียงพอ และเหมาะสม						3.....
12. มีห้องพยาบาลเพียงพอ และเหมาะสม					
13. มีโรงยิมเพียงพอ และเหมาะสม					
14. มีห้องกิจการนักศึกษาเพียงพอ และเหมาะสม					
15. อื่น ๆ โปรดระบุ.....					
โสตทัศนูปกรณ์และบริการ						โปรดระบุโสตทัศนูปกรณ์และบริการที่ท่านต้องการมากที่สุด 3 ข้อ
1. มีโสตทัศนูปกรณ์ (เช่น เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ หุ่นจำลอง วิดีทัศน์)						มากที่สุด 3 ข้อ
2. เอกสารประกอบการเรียน						1.....
2.1 มีใบความรู้ (Information)					
2.2 มีใบงาน (Job Sheet) ประกอบการสอน					
3. มีตำราภาษาไทยในห้องสมุดเพียงพอ และทันสมัย						2.....
4. มีตำราภาษาอังกฤษเพียงพอ และทันสมัย					
5. เทคโนโลยีที่นำมาใช้ประกอบการเรียนการสอน					
5.1 มีเครื่องมือเพียงพอ และอยู่ในสภาพดี						3.....
5.2 มีเครื่องจักรเพียงพอ และอยู่ในสภาพดี					
5.3 มีอุปกรณ์เพียงพอ และอยู่ในสภาพดี					
6. มีวัสดุฝึกเพียงพอ และใช้ได้สะดวก					
7. อื่น ๆ โปรดระบุ.....					

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือ